

ЛНБ України ім.В.Стефаника

00918319 (V)

№ 14.280

37. К. 6.

556

2006f
293

Dr. Antona

ГАЛИЦЬКО-РУСЬКА
БІБЛІОГРАФІЯ

ЗА РОКИ

1772—1800

зладив

Іван Єм. Левинський.

---

*Відбитка з „Записок Наукового Товариства імени Шевченка
том LII.“*

У ЛЬВОВІ, 1903.

Накладом Товариства.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

ГАЛИЦЬКО-РУСЬКА
БІБЛІОГРАФІЯ

ЗА РОКИ

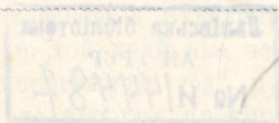
1772—1800

магив

Іван Ем. Левицький.

№: 14.280.

Відбитка з „Записок Наукового Товариства імени Шевченка
том LII.“

37. Ж. 6.

У ЛЬВОВІ, 1903.

Накладом Товариства.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

015 (с47.74) "1772 : 1800"

— 0.25к/

III
1144487

Львівська бібліотека
АН УРСР
№ И144487

OK

Договором, уложеним між кабінетами віденським, берлинським і петербургським, Австрія при першій поділі Польщі заняла в 1772 р. своїми військами частину руських земель, звівши в історії під назвою „Червона Русь“, а по тодішній польській адміністраційній термінології отсі руські землі: 1) воєводство руське з галицькою землею; 2) частину холмської землі з містами Тарногород, Томашів, Замость, Янів і Грубешів¹⁾; 3) майже ціле воєводство белзьке з виськом лише місточок Коротниці і Дубенки з 28 оселями; 4) частину воєводства подільського, себто повіт червоногородський і 5) з воєводства волинського лише частину повіту кременецького з місточками Підкамінь, Залізці і Збараж. З тих руських земель в сполученю з занятыми польськими землями від Сяну на захід утворено нову австрійську провінцію під назвою королівства Галиції і Володимирії, до котрого, по знесеню в Буковині військової адміністрації, прилучено в 1786 р. той край яко черновецький округ.

Се королівство, з переважною тоді руською людністю, належало що до простору до більших провінцій Австрії, але що

---

¹⁾ При третім поділі Польщі заняла Австрія з руських земель ще частину холмської землі й частину воєводства белзького й підляського, і з тих земель враз з занятыми чисто польськими землями утворила „Нову Галицію“. Але сей новий територіяльний добуток враз з замойським округом відступила 1809 р. Австрія на основі договору, уложеного в Шенбруні між Наполеоном I і Францом I в користь заснованого Наполеоном I князівства Варшавського, а округ тернопільський в користь Росії. Сей остатній округ повернув назад до Австрії на підставі рішень віденського конгресу в 1815 р.

до культурного стану не дорівнювало іншим провінціям монархії. В руських землях сеї нової провінції, територіяльно положених на розграницю двох племен, руського і польського, де від віків стрічалися з собою дві цивілізації, західна й східна, та боролися з собою два культури, римський з византійським, руський місцевий елемент, не витворивши в своїм лоні живої відпорної сили, стратив у тій кільковіковій культурній боротьбі свою інтелігентну й економічно засібнішу верству і підупав що до свого національного розвою та питомої культури до такої крайности, що в пору, коли Австрія заволоділа згаданими руськими землями, руський нарід складався лише з простого неписьменного селянина, прикованого як робучий інвентар до землі і, не багато висшого культурно та економічно засібнішого сільського духовенства, котре теж не відчувало висших культурних потреб. Оба ті, пізнійше головні народні чинники придержувались в тих часах руськості не силою національної свідомости й національної традиції, але лише силою традиції руського обряду.

Вже в першій половині XVII в. автор записки „Пересторога з'їло потребная на потомные часы“ жалуєся, що не тільки „въ городѣ Краковѣ, но такожъ и во Львовѣ книгъ словенскихъ великими склепами знайдешъ замкненихъ, которыхъ на свѣтъ не выпускають; такъ есть и во Львовѣ у мниховъ доминикановъ склепъ великій книгъ нашихъ словенскихъ учительскихъ, до купы знесенныхъ...“¹⁾ Ся легенда була виразом того почуття інтелігентного Русина, що руська книжка була рідкістю. Се почуте мусіло бути ще сильнійше в XVIII віці, коли та книжка ставалась у нас чим раз рідшою, а коли яка від часу до часу друком появилася, то служила головно для літургічних і церковних потреб, але вкінці й таких у нас не ставало...

При занятю Австрією Галичини була у Львові одинока руська друкарня Ставропигійського Брацтва, заснована в 1586 р., з одинокою на цілий край руською книгарнею. Але се Ставропигійське Брацтво, що було змушене перемінити в 1788 р. свій устрій і назву на Ставропигійський Інститут²⁾, підупало було

¹⁾ Див. Акты относящиеся къ исторіи Западной Россіи, собранные и изданные Археографическою Коммиссією. Томъ IV. С.-Петербургъ, 1851, № 149.

²⁾ Ставропигійське Брацтво було губерніяльним розпорядженням з д. 4 цвѣтня 1788 ч. 7483 наслідком декрету надворної канцелярії в д. 21 марта 1788 розв'язане, і аж по довгих просьбах і переписках, коли

матеріально так, що спинило навіть друк церковних книжок і уложило було з друкарнею почаївського монастиря умову що до продажі виданих тою друкарнею книжок. Але в 1796 р. австрійське правительство заказало Ставропигійському Інституту займатися продажем заграничних книжок,¹⁾ а галицько-руські церкви для своїх потреб могли спроваджувати літургічні книжки почаївського видання лише через консисторії.²⁾

Крім друкарні Ставропигійського Інститута були у Львові в остатніх трьох десятиліттях XVIII в. ще друкарні: „Брацька съв. Трійці“ від р. 1696 до 1786, Казимира Шліхтина від р. 1757 до 1784, а оо. Францішкани мали друкарню від р. 1770 до 1774. В 1773 р. прибув з Відня до Львова візваний австрійським правительством Антін Піллер, який заснував тут губерніяльну і шкільну друкарню. Ся друкарня перейшла в 1781 р. в руки вдови Йосифи Піллерової, відтак в 1786 р. на Тому Піллера, а по нїм обняв її Йосиф Піллер. Мав тут також свою друкарню від р. 1785 до 1794 варшавський друкар К. Б. Пфаф, котрий в 1794 р. відпородав її Віхманови і сеї провадив інтерес від р. 1794 до 1808; вкінці в 1792 р. заснував тут друкарню Кароль Вільд.

З провінціяльних галицько-руських міст в однім лише Перемишлі при занятю Галичини була друкарня „Iego Król. Mości“, котра переіменила відтак фірму на „Iego Ces. Mości“, але з сеї друкарні по 1776 р. не подибують ся вже друки. Від р. 1783 до 1792 мав в Перемишлі друкарню Антін Матіяшевський, а в 1800 р. заснував там Ян Голембйовський друкарню, яку в 1828 р. закупив еп. Іван Снігурський і дарував руській капітулі в Перемишлі.³⁾

Братство вдало ся з просьбою безпосередно до цісаря Йосифа II, ц. к. краєва губернія рескриптом з д. 23 жовтня 1788 ч. 24491 на основі декрету надворної канцелярії з 7 жовтня 1788 ч. 1941 розпорядила, що „Der Titel Bruderschaft hat aufzuhören und die aus der g. k. Nation ausgewählte Versammlung den Namen Väter der Stauropigianischen Kirche und Schule anzunehmen...“

¹⁾ А. С. Петрушевичъ, Сводная галичско-русская летопись съ 1772 до конца 1800 г. Часть II, Львів, 1889, стор. 389.

²⁾ Див. Куренди перемиської консисторії з д. 6 падолиста 1801 ч. 16 і з 5 червня 1805 ч. 1192 в „Збірнику іст.-філь. секції“, том V, Львів 1902, стор. 128—129, нотка 1.

³⁾ Див. Юст. Желеховскій, Иоаннъ Снѣгурскій, его жизнь и дѣятельность въ Галицкой Руси. Львів, 1894, стор. 42.

Що до Буковини й угорської Русі, то першу і одну в XVIII в. друкарню в Буковині заснував 1789 р. в Чернівцях Рудольф Екгардт, а в північній Угорщині, на території заселеній Русинами була при кінці XVIII в. друкарня Еллінгера в Кошицах.

З усіх тих друкарень одна лише друкарня Пілдерів у Львові мала руські, чи то церковно-славянські письмена, крою далеко красшого, як тодішні письмена уживані друкарнею Ставропигійського Інститута. За цілий час існування друкарні Пілдерів у XVIII в. вийшло з неї в 1795 р. лиш одиноким в руським і польським язичі видане еп. П. Білянським „Посланиє пастирское до духовенства и людс дїацезїи Львовской и Перемиской“¹⁾; натомість у 1820-х роках вийшло з сеї друкарні кілька руських підручників для народніх шкіл.

З занятєм Галичини Австрією устали всякі літературно-видавничі звязки з центрами русько-українських земель, що лишили ся при Польщі й Росії, а на сторожи стояла строга цензура заведена в 1776 р. австрійським правительством також і в Галичині.²⁾ Видимими в тих часах репрезентантами духового звязку між русько-українським народом у Галичині, Польщі й Росії, і то лиш між тою частиною народа, що придержувала ся гр.-кат. обряду, були до 1806 р. київські митрополіти, що проживали в Радомишлі, але вони до галицько-руських справ не мішали ся. Тим то Галицька Русь при нових австрійських порядках полишена була що до літературно-наукового і культурного розвою своїй власній долі.

Не можна сказати, щоб австрійське правительство в перших роках свого володіння в Галичині не старало ся піднести руський нарід, а в першім ряді руське духовенство і двигнути його з того культурного упадку, в який понав цілий руський нарід протягом кількох віків. Цісарева Марія Тереса заснувала в 1774 р. в Відні генеральну семінарію для католиків гр.-кат. обряду з усіх дідичних країв, примістивши її в 1776 р. в конвікті сьв. Варвари³⁾, де 14 галицько-руських кандидатів бого-

¹⁾ Передруковане в Матеріялах до історії духов. житя. — Збірник іст.-філ. секції т. V, стор. 70—81.

²⁾ Одним із цензорів для руських книжок при кінці XVIII в. був львівський канонік др. Микола Скородинський, що в 1798 р. став львівським єпископом. Він підписував ся: „Книгъ Рускихъ въ Галицији и Лодомирїи Всеысочайшею властію ценсоръ“.

³⁾ F. Alter, Beitrag zur praktischen Diplomantik der Slaven, Відень, 1801, стор. XII.

словія¹⁾ мали приміщенє; тут перший раз стрітили ся галицькі Русини з дієцезії львівської й перемиської з угорськими Русинами з єпархії мункачівської²⁾. Опісля на основі надворного декрету з 30 червня 1783 р. засновано у Львові також генеральну семінарію, яку в 1787 р. розширено для всіх гр.-кат. єпархій в Австрії; тут знов угорсько-руська молодіж, але вже в більшім числі, мала нагоду вийти в ближші зносини з галицькими Русинами. На основі надворного декрету з д. 9 марта 1787 і губерніяльного розпорядження з д. 15 серпня 1787 ч. 20468 заведено з днем 1 падолиста 1787 для руських кандидатів богословія руські виклади на філософії і богословію в львівськїм університеті, заснованім 1784 р., без заведеня одначе науки руського язика в головних народніх і середніх школах, значить: руські виклади заведено з державної потреби лиш для того, аби сяк-так освіченим духовенством можна було обсаджувати душпастирські посади, полишаючи одначе сам руський язик домашній науці. Хоча протягом одного десятилітя — як в одній із своїх праць з одушевленем підносить Як. Головацький — Русини видали з поміж себе таке число докторів богословія, що замістили ними майже всі університетські катедри в руськїм і латинськїм язичі,³⁾ але факти доказують, що се наукове змаганє одиниць нічим не причинило ся до піднесеня руського письменства і не вплинуло на оживленє видавничого руху між галицькими Русинами. Мертва схоластика з одного боку, а з другого

¹⁾ А. С. Петрушевичъ, Сводная галичско-русская лѣтопись съ 1772 до конца 1800 г. Часть II, Львів, 1889, стор. 54—55.

²⁾ За старанєм еп. Івана Брадача (*1732 — †1772) і його наступника на єпископськїм престолі, а тоді ще канонїка Андрія Бачинського (*1732 — †1809), цїсарєва Марія Терєса за згодою римської курії признала в 1771 р., по сильних перешкодах з боку угорсько-латинської єрархії, незалежність руської мункачівської єпархії, що доси була тїлько вікарїєтством латинської архієпископії в Ягері (Erlau), так що руський мункачівський єпископ був лишє вікарїєм згаданого латинського єпископа. В 1777 р. перенїс еп. Андр. Бачинський свою резиденцію з Мункача до Унгвара, а в 1780 р. осїв тут сам. Пряшівська єпархія була спершу організована в 1790 р. як окремиї гр.-кат. вікарїєт спиский, з якого опісля цїсар Франц I заснував 1816 р. руську єпархію в Пряшеві, канонїчно організовану папою Пієм VII булею виданою д. 22 верєсєня 1816 р. Першим пряшівськїм єпископом був Григорій Таркович (*1752 — †1841).

³⁾ Як. Головацький, О первомъ литературно-умственномъ движеніи Русинновъ въ Галиціи со времєнь Австрійского владѣнія въ той землѣ, Львів, 1865, стор. 13 і д.

неможливо макаронічна мова, якої взірці маємо в оригінальних і перекладних творах професорів П. Лодія та Т. Захаріясеви́ча, мова, якою голосили вони свої виклади з університетської катедри, бажаючи зробити з неї якусь висшу руську мову науки і руського письменства, отсе були причини, що серед молодшої генерації тодішньої галицько руської суспільности не розжеврідась, і не запалахкотіла може не в одній груді заложена іскорка поетичного таланту, та не загріла молодих adeptів науки до духової праці для збогаченя питомого письменства. Не зайвим буде тут зазначити, що П. Лодій і Т. Захаріясеви́ч уважали відповідним у передніх словах до своїх перекладів публично звинити ся за ужите тут і там деяких — як оба говорять — „простих виражень“, значить слів, запозичених з уст живого народа, для якого-б то були призначені їх переклади. І так П. Лодій каже: „...да не почудитса простымъ иногда вырженіямъ казгоскласный читательъ“ (див. далі ч. 56), а Т. Захаріясеви́ч говорить: „...зане частю вырженій простыхъ оупотрекухъ, сего да не кто мнѣ ѿ иностранныхъ къ сло вмѣнаетъ“ (див. ч. 54). При таких дивоглядних, схолястичних поглядах на мову руської літератури і науки, ширених тодішніми вченими Русинами, не диво, що не маємо з тих часів ані одної памятки живого галицько руського слова, а безпосереднім наслідком тодішньої публичної едукацийної системи було між иньшим і се, що взаємини, навязані в стінах духовної семінарії у Львові між галицькими й угорськими Русинами полишили ся без національно-культурних наслідків і не витворили ні почутя національної єдности, ні солідарности для спільної національної праці.

Дотеперішні бібліографічні пошукування показують, що руський рух видавничий в Галичині, чи то на русько-австрійській території в роках 1772—1800 був слабкий, навіть дуже слабкий. Як Головацький у своїй праці „Галицько-русская библиография съ 1772—1848 г.“ виказує 18 руських друків, виданих в роках 1772—1800,¹⁾ а в доповненнях до бібліографії В. М. Ундольського подає заголовки 20 руських друків, що появили ся в тім періоді.²⁾ А. С. Петрушеви́ч у своїй праці „Хронологическая роспись церковныхъ и мірскихъ русско-сло-

¹⁾ Див. „Галичанинъ, литературный сборникъ“, випуск III—IV, Львів, 1863, стор. 309—327.

²⁾ Як Головацький, Дополненіе къ очерку славяно-русской библиографии В. М. Ундольскаго. С.-Петербурзь, 1874, стор. 33—41.

венських книгъ, напечатанихъ кирилловскими буквами въ городѣ Львовѣ, начиная съ 1574 до 1800 г.“ наводить 30 заголовків.¹⁾ Моя збірка, оперта головно на автопсії, подає заголовки 99 друків, в значній частині з зазначенем їх змісту, а то 38 виданих галицькими, а властиво австрійськими Русинами в руській, згідно в перковно-славянській мові, і 61 в мовах польській, німецькій і латинській. Також польський бібліограф К. Естрайхер у своїй праці „Bibliografia Polska 140.000 druków“, подає заголовки деяких руських друків але праця сего польського вченого що до руських друків, оперта не на автопсії, а при тім в довільній транскрипції латинкою, без узгляднення місцевого виговору, загалом така некритична, що ніяк не може вдоволити серйозних вимогів. Прикладом наведу лише, що книжку „**Гвѣдѣнь ѿ естествонныхъ Писчѣній христѣанскаго кѣгочѣствѣ. Чѣстѣ переклад...**“ (див. ч. 39) польський бібліограф подає під трьома різними заголовками, раз: „Knyżycza (Małaja) na cztepuje. Lwów, Chr. Uspenija“, другий раз „Obszczych pouczeniija chrystyanskocho bohoczestija. Lwów“, а третій раз „Pouczenii (Obszczych i jestestwennych) część I. Lwów. Br. Uspenja“.²⁾ Записує він також, що в 1781 р. появил ся у Львові „Bukwar sławenskago cztenia i pisania, we Lwowie, 1781, w 8-ce“,³⁾ коли тимчасом в 1780-х роках в загалі не вийшов у Львові ніякий буквар, але аж 1790 р. „**Букваръ ѣзыка славѣнскаго чтѣнѣ ѿ писанѣ...**“ (див. ч. 52). Подаючи заголовок твору д-ра Ігн. Филиповича „In laudem divi Gregorii Nazianeni...“ (див. ч. 50) додає, що „Mieści także wiersz Józ. Rzewuskiego...“⁴⁾, тимчасом у згаданій публікації є лише латинські вірші, присвячені Янови гр. Ржевуському, старості дрогобицькому. Про переклад митр. д-ра Ант. Ангеловича „Kto jest stroną zacierającą? Austrya czy Francya?“ виданий 1805 р., Естрайхер каже, що сей переклад вийшов 1796 р.⁵⁾ Подібні помилки знайдете в величезних томах польського бібліографа майже при кожній цитованій ним руській книжці.

¹⁾ „Временникъ Ставропигійскаго Института на 1885 г.“, Львів, (1884), стор. 113 – 133.

²⁾ К. Estreicher, Bibliografia Polska, том IX, Краків, 1888, стор. 540, 542, 543.

³⁾ Тамже, том XIII, Краків, 1894, стор. 444.

⁴⁾ Тамже, том XVI, Краків, 1898, стор. 220 – 221.

⁵⁾ Тамже, том IX, Краків, 1888, стор. 688.

З виказаних мною руських друків в числі 38 належить відчислити 2, а то „Отъ сокровника избраннаа книга“ (див. ч. 34) і „Сокровникъ“ (див. ч. 74), видані старообрядцями; я наводжу їх лише тому, бо обі ті книжки видані церковно-славянськими письменами у Львові. Про першу з них згадує в своїй праці Як. Головацький, а про обі А. С. Петрушевич.

Найживіший видавничий рух припадає на рік 1790, в котрім появило ся 10 друків, а то 8 в руській, а зглядно в маркаронічній і церковно-славянській мові і 2 на иньших мовах; відтак іде рік 1781 з 7 друками, але в руській мові лиш 1 публікація; по 6 друків вийшло в рр. 1780 (руських 3), 1791 (руських 4), 1796 (руських 2) і 1799 (руських 1) і т. д., а в рр. 1773, 1777, 1778, 1782, 1783, 1785, 1787, 1789, 1792, 1797, 1798 і 1800 не появилась ані одна публікація в руській або церковно-славянській мові. Натомісьць в рр. 1773, 1777, 1778, 1782 і 1800 вийшли лише самі польські друки.

Гідним уваги, що мимо тодішніх германських змагань, ведених в нашім краю систематично урядовою дорогою, Русини причинились до виданя в німецькій мові в Галичині лише 3-х невеличких принагідних публікацій в рр. 1787, 1797 і 1799 (див. ч. 42, 86 і 95), написаних надто не оригінально по німецьки, але тільки в німецьких перекладах, з котрих 2 зладив Мартин Куральт, кустош унів. бібліотеки у Львові (див. ч. 86 і 95).

В поодиноких роках, почавши від 1772 до 1800, представляє ся рух видавничий в руській, а зглядно в церковно-славянській і иньших мовах, з поданем для паралелі руських друків після праць Як. Головацького і А. С. Петрушевича, ось як:

Д р у к і в в и й ш л о														
в році	н у м е р і в	п і с л я я з и к а в								руських після				
		руським і			польським і			разом	Я. Головацького под. в					
		руським	польським	латинським	польським	німецьким	латинським		латинським	латинським і німецьким	всіх	а в тім числі руських	„Галичанині“	Доповн. до бібл. Ундольського
								разом						
1772	1	1	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	1	
1773	1	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	
1774	1	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	
1775	1	—	—	1	—	—	—	—	1	1	1	1	1	
1776	2	2	—	—	—	—	—	—	2	2	—	1	2	
1777	1	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	
1778	1	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	
1779	3	3	—	—	—	—	—	—	3	3	2	2	1	
1780	6	3	—	—	3	—	—	—	6	3	2	3	3	
1781	7	—	—	1	5	—	—	1	7	1	—	—	1	
1782	4	—	—	—	4	—	—	—	4	—	—	—	—	
1783	3	—	—	—	2	—	—	1	3	—	—	—	—	
1784	4	2	—	—	—	—	—	2	4	2	—	—	1	
1785	3	—	—	—	2	—	—	1	3	—	—	—	—	
1786	1	1	—	—	—	—	—	—	1	1	1	—	1	
1787	3	—	—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	
1788	3	1	—	—	2	—	—	—	3	1	—	1	1	
1789	5	—	—	—	3	—	—	2	5	—	—	—	—	
1790	10	8	—	—	1	—	1	—	10	8	5	3	7	
1791	6	4	—	—	2	—	—	—	6	4	—	1	2	
1792	4	1	—	—	—	—	—	3	4	1	—	—	—	
1793	4	3	—	—	1	—	—	—	4	3	2	1	3	
1794	3	2	—	—	—	—	1	—	3	2	2	2	2	
1795	2	1	1	—	—	—	—	—	2	2	1	2	2	
1796	6	2	—	—	2	—	—	2	6	2	1	2	2	
1797	1	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	
1798	4	—	—	—	4	—	—	—	4	—	—	—	—	
1799	6	1	—	—	1	—	—	3	6	1	—	—	—	
1800	3	—	—	—	3	—	—	—	3	—	—	—	—	
Разом	99	35	1	2	40	2	2	16	1	99	38	18	20	30
		38			61									

Що до числа друків виданих в руській і иньших мовах, відповідно до їх змісту погляд на видавничий рух в рр. 1772—1800 дає отся табелька, уложена в прогресивнім, а чи то регресивнім порядку. І так:

Публікації після змісту:	Видано друків в язиці										
	руським				польським						разом
	в оригіналі	в перекладі иньшої мови	польським	і латинь.	в оригіналі	в перекладі иньшої мови	німецьким	і латинь.	латинським	латинським і німецьким	
I. Церковні і богословські друкі:											
а) книжки літургічні і збірники молитов	16	—	—	1	—	—	—	—	—	—	17
б) проповіді	—	—	—	—	6	—	2	—	1	—	9
в) житя сьвятих	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2
г) богословіє пастирське	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2
д) духовні вірші	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1
II. Настирські листи	17	1	—	1	6	2	2	1	1	—	31
III. Панегірички і оди	1	—	1	—	22	—	—	—	1	—	25
IV. Історія	3	—	—	—	3	—	—	—	3	1	10
V. Учебники для народніх шкіл	—	2	—	—	—	—	—	—	3	—	5
VI. Економія	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
VII. Цісарські рескрипти	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	3
VIII. Фільософія	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2
IX. Иньші малі виданя (як: Устави брацкі, Чи поставленя епископа, Positiones, Tentamen і п.	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
	5	—	—	1	4	—	—	—	8	—	18
Разом	31	4	1	2	38	2	2	2	16	1	99
		38				61					

В згаданім отже періоді вийшло найбільше друків церковних і богословських, а то 19 руських, або церковно-славянських на 31 усіх друків сеї категорії; між ними 9 проповідий, але ані одна в руській мові; далі переважають пастирські листи, з яких мною зареєстровано 25, а в тім числі тільки 1 в руській і 1 в руській та польській мові, иньші всі в польській і лише

1 в латинській мові. Дальше йдуть: 10 панегіриків і од, з тих 3 в русько-макарочній мові, два історичні твори в 5 томах, з того один твір у 2 томах в русько-макаронічній мові, 4 учебники для народних шкіл і т. д.

З цих публікацій вийшли в 2 або 3 томах лиш ось які твори: Т. Захаріяевича „М. Данненмагел... Наставленія Історіи Церковныя...“ в 2 томах; д-ра Мик. Скородинського „Osnowa uczenia theologii pastoralney Fr. Giftschütza“ в 2 т., Вас. Кукольника „Zbiór prawideł ekonomicznych“ в 2 т., і Іоан. Базилевича „Brevis notitia foundationis Theodori Koriatovits“ в 3 т. Не зайвим буде згадати, що переклади Т. Захаріяевича, д-ра Мик. Скородинського, а також П. Лодія „Хр. Казмієстера-Люкомсдріє практическое...“ вийшли друком на основі найвисшої постанови, як заявляють самі перекладники в своїх передмовах.

Не звісно, чи й о скільки Русини брали участь у сучасній польській і німецькій публіцистиці, а головно в тодішніх польських газетах і журналах, видаваних у Львові, з котрих першим було „Pismo uwiadamiające Galicyi“, що незабаром перемінило ся на „Lwowskie pismo uwiadamiające“ (1783—1784), другим „Lwowskie tygodniowe wiadomości“ (1786), а третім „Dziennik patriotycznych polityków“ (1792—1798). Звісно лиш, що співробітником і одним із редакторів „Dziennika patriotycznych polityków“ був др. Михайло Гарасевич¹⁾, але його публіцистичні праці потонули між анонімними статтями сеї часописі, котрої ні одна з краєвих бібліотек не має сьогодні повних річників.²⁾ Імя д-ра Мих. Гарасевича не приходить ніде в „Dzienniku patriotycznych polityków“, проте А. С. Петрушевич помиляє ся твердячи, що на часописи як редактор „подписывался Михайль Гарасевичъ, каноникъ Львовскаго епископскаго капитула обряда греч. кат.“³⁾

¹⁾ Див. „Галичо-Рускій Вѣстникъ“, Львів, 1850, ч. 16.

²⁾ Дефектові примірники Dziennika patriotycznych polityków“ єсть у в львівських бібліотеках університетській ім. Оссолинських, Меч. Павликовського і гр. Вол. Дзедушицького, а в Кракові має бібліотека Ягйлонського університету. Одначе з усіх тих дефектів не можна уложити комплєт усіх річників, бо не стає деяких номерів у поодиноких річниках. Сій часописи присвятив окрему розвідку гр. Мавр. Дзедушицький, див. „Przewodnik naukowy i literacki“, Львів, 1875, стор. 35 і далі.

³⁾ А. С. Петрушевичъ, Сводная галичско-русская лѣтопись съ 1872 до конца 1800 г. Часть II, Львів, 1889, стор. 349.

Чи з руських друків крім невідшуканого мною пастирського листа Льва Шептицького з д. 29 падолиста 1774 р. в церковно-славянській мові поведе ся ще що більше відшукати — сумніваю ся, але що до друків, виданих Русинами в иньших мовах, можна без сумніву не одно ще знайти, головно в деканальних і парафіяльних бібліотеках та актах. Сам знаю цілий ряд пастирських листів, оголошених друком, а мною пропущених тому, що не поведо ся мені в бібліотеках і архівах відшукати їх примірників. Ось ті листи: еп. П. Білянського з д. 3 (18) січня 1783; еп. Макс. Рилла з 29 грудня 1784, з 3 лютого 1785, з 13 марта 1784, з 14 цвітня 1785, з 27 жовтня 1785 і з 20 липня 1786; еп. Льва Шептицького з 1772 р. виданий у Варшаві, дальше з датою: Львів 2 жовтня 1773, з 26 цвітня 1774, з 17 серпня 1775, з 11 марта 1776, з 18 червня 1776 і 18 липня 1777.

Львів, в грудни 1902.

Іван Ем. Левизький.

1772.

1. АПОСТОЛЪ сѣтъ: Книга новаго завѣта. Содержаща въ себѣ Дѣянія и Писанія стых Апостолъ. По древнемъ Стыма Православнымъ Восточнымъ Цркви Оуставъ, во оупотребленіе Чтеніи на Правилѣхъ Церковныхъ Расположена при Храмк Оуспеніа Пртыа Бѣы. Въ Лвовк. в' Типографіи Старополітѣ совершеномъ издаде сѧ. Въ Лкто, ѿ сотворенія міра, 7381. ѿ Воплощенія же Бга Слова, 7476, fol. стор. непг. 28+258 паг. по одній стороні.

На обороті загодовка надруковано: „Лвоу на Шептичахъ Шептицкій Бѣю и стгахъ апоскагъ прѣбола блгодатію, епѣ Лвовскій, Галицкій, и Каменца Пѣолскагъ, Митрополіи Кіевскіа, и всѣа Руссін, и Нрхимандріи Кієво-Печірскіа Спомощника, и Ндмник-стратѣрѣ Нїтолскій, Нрхимандрітѣ Коммендатаріѣшъ Мелѣцкій, и Ординѣ стгахъ Станк-сладка Кавалерѣ. Книгѣ новаго завѣта каноничною апостолъ реченію . . многожды оуже Тѣпомъ издавшию, сице накі Тѣпомъ издати ко оупотребленію церковномъ повелѣваемъ. День въ Лвовк, при Катѣдрк Нашей стгахъ Великолчника Георгіа, дня 21. Мѣсца Мѧа 7476. Лкта. Лвоу Бѣпѣ“. — Примірія въ бібліотекі „Народного Дому“ у Львові.

1773.

2. SZEPTYCKI, Leo Ludwik na Szeptycach, biskup Lwowski... Metropolii kiiowskiej y caley Rusi z Archimandryą Kiiowo-Pieczarską koadiutor, Opat kommendatariusz Mielecki y orderu S. Stanisława kawaler. *Без мѣсяца і року друку [1773], fol.*

Посланиемъ сим, з дати Львів дня 11 цвѣтня 1773 р. повідомляе еп. Лев Шептицькій духовенство про візитацію своєї спархії, примічаючи, що сю візитацію почне „od Cerkwi Naszey katedralney Kamienieckiej“ і в силу „posłuszeństwa Sgo zalecamy, y przykazujemy, ażebyście do przyjęcia tey Wizyty Naszey gotowi byli, y Prawa, iakie tylko wam, Cerkwiom waszym, y mieyscom pobożnym, służące macie, w gotowości, dla pokazania Nam onych, mieli; także, ieżeliby gdzie iakowe zdrożności, Prawom Boskim y Cerkiewnym sprzeciwiające się znajdowały się, te Nam

nie intencją kalumniowania kogo, lecz żądaniem poprawy, do Nas czy to słownie, czyli na piśmie donosili, abyśmy onym za pomocą Bożą, według przepisu Prawa, w Duchu skromności zapobieżyc, co złego zganić, y ukarać, a do dobrego środki przyzwoite przepisać y do wykonania iak najpilniejszego zalecić mogli...“

1774.

3. REGII Seminarii graeco catholici Viennae ad Sanctam Barbaram recens fundati leges, atque institutiones. *Без місця і року друку [в Відні, імовірно 1774 р.], fol. стор. 63+4 непаг. з табелями.*

В бібліотеці „Народного Дому“ у Львові.

1775.

4. СЛУЖБА за царя и люди во время войны. Collectae In Missa recitande e pro impetranda benedictione armorum et successu belli. In Ritu Graeco usitatae, ex slavono idiomate latine redditae. *Без місця і року друку [у Львові, 1775 р.], fol., стор. 8 непаг.*

Друковано в 2 шпальтках: в церковно-славянськiм язичі і латинськiм перекладі. Примірник в бібліотеці „Народного Дому“ у Львові.

1776.

5. МНОГОТРОЕ лѣто или благопотребныхъ моленій къ дѣшеполезному лѣта оставленію провожденію собранію, духовнымъ и мѣрскимъ приличное. Въ Лвовѣ тупомъ Братства Храма Оуспенія Пресв. Бѣы, 1776, 8^о, стор. 58 непаг.

6. ШЕПТИЦКІЙ, Левнъ на Шептичухъ, Бжїєю и сїагw апласкагw престола блгодатїю, ипк Лвовскій, Галицкій и Каменца Подблскагw, Митрополїи Кїевскїа... Спомощникъ... и Ординс сїаго Станїслава Кавалеръ. *Без місця і року друку [у Львові, 1776], fol.*

Посланиєм сим, з дати Львів дня 30 цвѣтїня 1776 р., оголошує еп. Л. Шептицький „вселенскій Ісвалонъ“, наданий папою Климентом XIV.

1777.

7. SZEPTYCKI na Szeptycach Leo z Bożey y stolicy Apostolskiej łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamienca Podolskiego, Arcybi-

skupstwa Metropolitalnego y Cały Rusi z Opactwem Kiiowopieczarskim koadiutor y Administrator, Opat kommendatariusz Mielecki, orderów Orła białego y Świętego Stanisława kawaler... *Без місця і року друку [1777], fol.*

Посланиєм сим з датою: Львів дня 11 падолиста 1777, еп. Л. Шептицький приказує духовенству: „1-мо. Со колwiek до огłoszenia в парохii przez dyrektoraty WW. parochom intymowane бѣdzie, aby одnotowawszy dzień intymacyi nieodwócznie тѣ по nabożeństwach в церкwi ludowi parochialnemu przeczyтали y до zrozumienia власным іęzykiem wyexplikowali. — 2-до. Zakazano surowo y zakaz kilkakrotnie a naypóźniey 4-go miesiáca y roku terazniejszych, powtorzony iest, aby WW. parochowie nie wázyli się ślubów dawać żołnierzom Cesarskim z swoimi parochianami, bez wyraźnego на то kommendanta y kapelana woyskowego zezwolenia; а же takowe zezwolenie żołnierze zmysліć mogą, iак się трафило, ма być pierwей prezentowane naybliźszej komandy officerowi, który ieżeli zezna на rzetelne, на ten czas mogą benedykować ślub, byle до tego прzymусу або inszey iакiey przeszkody не было. Позwolenie komendy y kapellana woyskowego przy metryце ślubney zachować маiá. — 3-тiо. Zakazano także aby duchowni świeцы y zakонni без паспортów за границе не wyieždžali. — 4-то. Жебы при мszach SS. y pacierzach каплаńских подлуг przepisu obrzádkу нашeго Nаyіаśnieйших Мары y Józефа Cesarzów spominali y за них się modlili, iest не tylko wyraźny rozkaz, але обовязек Chrześciáński за swoich Panów y Monarchów modlić się. — 5-то. Метрыки кртзów, ślubów y zmarлых według drukowanej formy особливей dzieci стану szlacheckiego iакo nayporzádniey запisywane y chowane былі. — 6-то. Суrowo iest zakazano aby Dezerterów czyli зbieглых żołnierzy cesarsких iакo zdrayców y крzywoprзysięzców под жадным pretextem nawet miłosierdzia, жебы не были śmiercią за zradę карани, przechowywać, przyтрымываць, до уcieчки wyprawиаць нikt неwáзыл się под карá за кáждeго тысяча двóх set złt. pol.; y gdyby się кому takowy зbieг трафиł в domu, зараз до Zwierzchnости Dworskiej czyli до Woyta doniesć секретне повинен, aby gdy wyводу не uczynи был затрыманы y до kommendy oddаны: ктóry rozkaz WW. Parochowie z амбony лудziом огласзаць y przestrzegaць маiá. — 7-мо. Zakazano y то под карá тысяча червоных złt. aby нikt dzieци жydовских для оhrzczenia против воли их родителей y opiekunów chwyтаць y chrzcиць не wáзыл się. — 8-о. Jeżeliбы gdzie wszczęла się choroba zaráзлива, parochowie przestrzeglszy в своeй парохii маiá зараз napisаць з doniesieniem до Dyrektorату, в ктóryм та wieś czyli парafia zostaie. — 9-но. Aby нikt з Duchownых świeцких y законных о wszelких wyrokach y rozporządzeniach з Naywyżшего rozkazu розгłoszonych uszczyпливей мówiць, крытыкówać y powадзе іch iакoлwiek uwлaczаць не wáзыл się, але wierny подданы Cesarski кáжды без nayмаиeйшего sарkania winne onymże послушенство zachował. — 10-мо. Под карá stu червоных złt. zakazano wydawaць instrumenta czyli świadectwa для kwestы y збиeрания іа́лмужны на ubogie Церкwie, szpitale etc. для tego aby нikt tego pozwolenia dawaць не wáзыл się. — 11-мо. Ciáла zmarлых до погrzebания в отwartých trumnach, aby не были prowadzone суrowo zakazano. — 12-мо. Же wielu власны obrzádek, в ктóryм родzeni y wychовани, wzgardziwszy samowolnie przechодзá, о tym Nayіаśnieйша Cesarska królewска Моść Pani miłosciwa бѣдáче уwiadомiona przez Naywyżше своie Gubernium Galicyi под датá 16 Маiа 1776 y 1-го Kwietnia 1777 іа́скáwie розказаць рачыла для забіеження tym występком, aby такowych з іа́ких родителей, з іа́ких причын y од ктóрего часу odstáпили власного obrzádkу а до innego przeszли, opisawszy до Naywyżшего Gubernium doniesли. Маiá więc WW. Paro-

chowie znając dobrze swoich parochianów, takowe opisanie rzetelnie y dowodnie uczynić y przewielebnym Dziekanom swoim podać, Dziekani zaś zebrawszy y porządnie spisawszy do konsystorzów dla podania nam oddać mają, żebyśmy sami najwyższe Gubernium o tem zainformowali. — 13-tio. Ciało zmarłych nagle, czyli z przypadku iakiegokolwiek, a niezwyčajną śmiercią WW. Parochowie grzebać, poki do Dyrektora przez kogo należy nie będzie doniesiono, y od tegoż czyli z urzędu iakiego rewizya ciała y inkwizycya o przypadku uczyniona nie będzie. — 14-to. Kuny żelazne z dawnego zwyczaju przy drzwiach cerkiewnych czyli na innym miejscu wiszące aby podrywano y więcey niebyły, zakazano. — 15-to. Wielokrotnie iest zalecona ialmużna, na wspomnienie przez ogień zubożonych miast, kościołów, z obietnicą wspomnienia drugich w podobnych przypadkach, o czym donosząc, zaleca się WW. Parochom, aby do takiego miłosiernego uczynku parochian swoich wzbudzali, zagrzewali, tym końcem w każdej Cerkwi sporządzona y wystawiona bydz ma szczególnie na składanie ialmużny karbonka, do której złożone pieniądze przez Parocha y dwóch ludzi razem zamkniętey, wybrane, porachowane y do własnego Dyrektoratu za kwitem oddawane bydz mają...“

1778.

8. SZEPTYCKI, Leo na Szeptycach, z Bożey y stolicy Apostolskiej łaski Arcybiskup Metropolita Kiiowski y całej Rusi, biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki, Opat Kiiowopieczarski, y Komendataryusz Mielecki, Orderów Orła Białego y S. Stanisława Kawaler. Wszystkiemu ogulnie Swieckiemu y Zakonnemu Duchowieństwu oraz prawowiernemu Ludowi Archidyecezyi Naszey Metropolitalney w Koronie przez Woiewodztwa Kiiowskie y Braclawskie, a zaś w W. X. Litt. Wileńskie, Nowogrodzkie, Trockie, y Mińskie, rozciągającey się, oraz w Diecezyach Lwowskiej, Halickiej, y Kamienieckiej . . . . pokoy y błogosławieństwo Archipasterskie . . . . Datum w Pałacu Naszym przy katedrze S. Ierzego Męczenika Lwowskiej. Dnia 12 Lutego 1778 [L. S.]. Daniel Werchratski, pisarz. *Без місяця і року друкую [1778], fol.*

„Gdy IW. y Nayprzew. Felicyan Filip Wołodkowiez, Arcybiskup Metropolita Kiiowski y całej Rusi, biskup Włodzimirski y Brzeski, — говорить Л. Шептицький в згаданім посланію — przez cnoty osobliwsze y zasługi swoiey naypierwey do Chełmskiego y Belskiego, potym Włodzimierskiego y Brzeskiego Biskupstwa domieszczony Urząd Pasterstwa doskonale y przykładnie sprawując, nakoniec z szczegulniejszych Monarszych względów a S. Stolicy Apostolskiej łaski na Metropolitalną Kiiowską y całą Rusi Stolicę wyniesiony lat szesnaście na teyże w naycięższych kraiowych obrotach siedząc gorliwie o wiarę S. y ziednoczenie z kościołem katolickim obrządku naszego Pasterza okazał stałość, y takimi krokami głębokiey sędziwości chwalebnie doszedł, podobalo się Naywyższemu pełnego iuz dni y zasług do odebrania w nadgodę prac swoich wiekuistey chwały dnia pierwszego miesiąca [lutego] y roku według starego kalendarza terazniejszego zawołać . . . .“ В дальшій часті свого посланія заряджує влад. Л. Шептицький порядо: богослужень за покойного митрополіта.

1779.

9. РИЛЛЯ Мѣдиміліана, Єїпа Хѣлмскаго ѿ Белзскаго, адм. епархіи Перем. наданье оустава Братскаго. Артикѣловъ ѿ. *Без мѣся і року друку [1779?], fol., стор. 4 непаг.*

Як. Головацький догадує ся, що сей „Устав Братскій“ друкований в Будні в 1779 р. [Див. Як. Головацькій: Галицко-русская бібліографія съ 1772—1848 г. „Галичанинъ“, Львів, 1863, стор. 312; Дополненіе къ очерку славяно-русской бібліографіи В. М. Ундольскаго. С-Петербургъ, 1874, стор. 35, № 145].

10. ОУСТАВНІ сирѣчь Артікли Братскіи. Яданасїи на Шептицѣхъ Шептицкїи Єїпъ Переміскїи, Самборскїи ѿ Санѣцкїи. *Без мѣся і року друку [1779?], fol. стор. 8 непаг.*

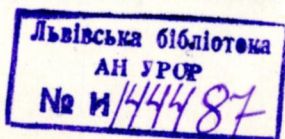
Устави ті складають ся з таких 10 артикулів: а. ѿ прїятїи къ собѣз братскомъ; б. ѿ сокѣтованїахъ; в. ѿ казнѣнии братїи сварайныхъ; г. ѿ повинности братїи къ сабжкѣ Бжой; д. ѿ вспоможенїи братїи оубогихъ; е. ѿ изранїи братїи старшихъ; ж. ѿ сокровищи братскомъ; з. ѿ погребанїи братїи оубогихъ; с. ѿ Шказахъ сїянникови ѿ братствъ; г. ѿ рѣстрахъ братскихъ. — Після Як. Головацкого друкованїи були згаданї „Устави братскїи“ між роками 1762—1779. [Див. Як. Головацькій: Галицко-русская бібліографія съ 1772—1848 г., „Галичанинъ“, Львів, 1863, стор. 311].

11. ШЕПТИЦКАГО, Яданасїа съ Шептичъ, Єїпа Переміскаго ѿ Самборскаго созванїе протопресвитеровъ на єжегодовый соборъ єнералный протопресвитерскїи къ Валажъ. *Без мѣся і року друку [1779], fol.*

1780.

12. BIELAŃSKI Piotr, Archydiacon katedralny Wileński . . . Administrator Generalny . . . i nominat Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . Datum w Lwowie przy katedrze S. Ierzego. Dnia 25 Maia V. S. R. 1780. Piotr Bielański, administrator Generalny y N. B. L. H. K. *Без мѣся і року друку [1780], fol.*

Повідомляє духовенство про смерть „Andrzeia Młodzieiowskiego Biskupa Poznańskiego Wielkiego korony Polskiej kanclerza y Jacka Ogrodzkiego“ — котри — „z osobliwszey ku obrządkowi y Duchowieństwu naszemu przychylności, na seymach y w okazyach naysroźszych ucisków niedawno zeszyłych czasów doznawanych o Religię y obronę Unitów katolików wielką swoją gorliwość y dobrotliwe zarządzenia okazowali“. З тої причини поручає номінат-єпископ, аби „wszystcy WW. Prezbiterowie po iedney służbie Bożej za duszę Andrzeia, po drugiey za Jacka w dnie od innych obług wolne odprawili, y przez dwa miesiące w Niedzielę y święto po Mszy S. z ludem na Nabożeństwo zgromadzonym po trzy Pacierze na tęż intencyę nabożnie odmawiali . . .“

13. BIELAŃSKI Piotr, Archydiakon katedralny Wileński, Administrator Generalny i nominat Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . Datum w Lwowie dnia 18 Lipca 1780. *Без місця і року друку [1780], fol.*

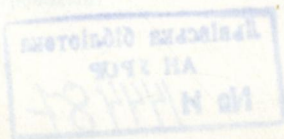
Повідомляє духовенство що до „spelnionych wyrokach nieuchronnych na Wielmożney Joannie z J. WW. Sierakowskich Jastrzębski Stolnikowy Halickiey niegdy J. W. Iózefa Sierakowskiego Strażnika W. koronnego, Męża wiekopomney slawy godnego córce“, — a підносячи, що покійна відзначалась примірною побожністю „w zakupowaniu sobie wieczystych Modlitw, różnym zgromadzeniom Duchownym, kościołom y klasztorom obfite iałmużny, y inne nieprzyliczone cnoty własnymi patrzaliśmy oczema . . .“, прото поручає духовенству, аби за „doysciem siebie tego zalecenia Naszego zaraz trzydniowym dzwonieniem śmierć iej ogłosić starali się, y iednę Służbę Bożą za duszę Joanny odprawili, a przez cztery niedzieli po odprawionej Mszy S. z ludem . . . po trzy pacierze . . . odmawiali . . .“.

14. BIELAŃSKI Piotr, Archydiakon katedralny Wileński, Administrator Generalny i nominat Biskup Lwowski, Halicki i Kamieniecki . . . Dan w Lwowie przy Katedrze naszey S. Ierzego Męczennika, dnia 8 Grudnia 1780. *Без місця і року друку [1780], fol.*

Посланиєм сим повідомляє владика духовенство про смерть цїсаревї Марїї Тереси, згадуючи про неї, що вона піднесла „nayszczegulniey stan nasz duchowny Swiecki Obrządku Grecko-katolickiego; iuż to do wszelkich w kościele Bożym y samego nawet Pasterstwa dostoięństwo przywróceniem przez Nayswiętsze y naysprawiedliwsze swoje wyroki, od których nas zazdrośna czasów przeciwność postarała sie była oddalić, — iuż to opatrzaniem hoynego funduszu na cwiczenie Greko-katolickiey młodzi w Seminarium S. Barbary Wiedenskim, iuż przez naylaskawsze oświadczenie Macierzyńskiej prawie troskliwości o polepszenie ubogiego nader stanu Parochów naszych w Galicyi, iuż przez nieokreslone dobrodzieystwa temuż gdziekolwiek w Państwach swoich znajdującemu się wyswiadczone, tyle Przywileiami zaszczyconemu z podniesieniem go do szczęśliwszey teraz Sytuacyi. Tych naylaskawszych względów y w obcych nawet Państwach znajdujące się nasze katolickie Duchowieństwo było y jest uczestnikiem, iako niedawno w Polskiey Ukrainie z własnych swoich Possessyi gwałtem od Nieunitów wyciśnione, za wdaniem się Jey Cesarско-krolewskiey Apostolskiey Mci do Nayiasniejszey Imperatorowy Rossyiskiey, do swoich własności przywrócone dziś kilka set Cerkwi do iedności z kościołem S. Rzymskim odebrane spokojnie posiada, przed Bogiem y swiatem całym Naywyższą Protekcyą uwielbiając nie komu innemu, iak tylko samey Nayiasniejszey Monarchini w Bogu zeszyey wiernie to przyznaie . . . В дальшій части сього посланія установляє владика порядок богослужень, котри за помершу цїсареву відправлятись мали цїлий рік в цїлій епархїї.

15. СУХОЛОГИОНЪ или **Треникъ** имѣкай въ сѣвѣ церковныа послѣдованїа Іеромъ надобныа отъ сватыхъ Апостолъ и Богоносныхъ Отецъ въ различныхъ временахъ и преданїахъ. Иждивенїемъ трудолюбиваго Братства Оуспен. Пр. Бѣы въ Лѣвѣкѣ Лѣпѣ, 8°.

16. ЛЕГІТЪРГІКОНЪ сїестъ Глазѣвникъ содержашъ въ сѣвѣ по чинѣ стѣа восточныа цѣркве лѣтѣрѣгїн, иже во стѣухъ оцѣ

нашихъ Іwannа Злат. Васіліа Бел. Грїгорїа Двоеслова папы Рим. со всѣми службами недѣльными и праздничными при цѣркви храма Оусп. Пресв. Влнцы нашея Бцы, второе тупомъ изданъ въ Лвова рѣка Божїа свѣтї. номер. 11, fol. стор. 3+177 пагін. по одній сторонї.

17. ОУСТАВЪ братскїй. Без мїсця і року друку [1780], fol. стор. 4.

З подтвержденем Макс. Рилла, епископа холмського і адміністратора перемиської єпархїї. [Див. Як. Головацкий: Дополнение къ очерку славяно-русской библиографїи В. М. Ундольскаго. С-Петербургъ, 1874, стор. 36, № 151].

1781.

18. BIELAŃSKI Piotr, Archydiacon katedralny WileŃski, Administrator Generalny i Nominat-Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . Dan w Lwowie przy Katedrze naszey S. Jerzego Мѣцennика dnia 26 Lutego 1781. *Без мїсця і року друку [1781], fol.*

В справї щорїчної оплати „Subsidii charitativi nazwanego katedratyk“. Мїж иншим наказує владика урядам деканальним, аби „Należące Subsidium czyli katedratyk, za rok ieden tylko, od kaźdey Cerkwi, niewylączając y wakujących, podług dawnych dyspartymentow, osobno na Syndyka, czyli Prokuratorów Diecezjalnych po złotych два, całą należytość złotem ważnym, według redukcji tegoż kraiowey, zupełnie, żadnego nie przyjmując ani zostawiając remanentu, zebrać . . .“ і прислати „na Niedзелę trzecią po Wielkanocy t. i. 25 Kwietnia według starego a 6 Maia według poprawnego kalendarza roku terazniejszego, bez wszelkiej zwłoki y wymówki“.

19. BIELAŃSKI Piotr, Archydiacon katedralny WileŃski, Administrator Generalny i Nominat Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . Dan w Lwowie przy katedrze naszey S. Jerzego Мѣцennика, dnia 12 Sierpnia 1781. *Без мїсця і року друку [1781], fol.*

Повідомляє духовенство, що „маїає sobie od Naywyższego e. k. Galicyi Gubernium wydane dnia 4 Maia, a 26 Czerwca roku terazniejszego intymowane zalecenie uwiadamiające Nas, iako zdało się Jego Ces. krol. Apostolskiej Mci Panu Naszemu Miłosciwemu, za rzecz niepotrzebną mieć udawać się do Stolicy Apostolskiej Rzymskiej o pozwolenie rozgrzeszenia y dyspensowania w przypadkach przez Bullę, którą zowią Coena Domini, teyże Apostolskiej zachowanych do rozgrzeszenia y w teyże Bulli opisanych, ponieważ takowa Bulla ieszcze w roku 1773 dnia 25 Stycznia przy szczęśliwey Rewindykacyi krolestw Galicyi y Lodomerii uchylona, żeby nie była publikowana, zakazana iest; dla tego . . . Jego Cesarsko-krolewska Mość . . . naylaskawiey zaleciє rozkazal . . . aby nikt z Was o pozwolenie rozgrzeszać y dyspensować w przypadkach Bullae Coenae Domini do Rzymu udawać się nie ważył, kaźdego w takowych wypadkach do władzy ordynaryjney Biskupiey dla zaradzenia w zadaniach duchownych udawać się, a nie do kogo innego iest y będzie powinnością. Маїає ieszcze osobno pod datą 18 Maia a Intymacyą 8 Lipca roku tego od Naywyż-

szego wspomnionego Gubernium ostrzeżenie, iż ieżeliby kto z duchownych takową Bullę albo kazusow z niey wypisanych Regestr wydrukowany w Xiążkach y Rytuałach swoich wprawiony miał, lub przy konfessionalach, iak bywał zwyczaj, albo na innym mieyscu zawieszony konserwował, za takowe utrzymywanie rzeczy zakazaney karze 200 złr. każdy podlegać będzie . . .“ Далі подає владика духовенству до відомости, що губерніяльним розпорядженем з дня 20 липня а інтіматом з 5 серпня закана також у Австрії буля „Unigenitus“.

20. BIELAŃSKI Piotr, z Bożey i Stolicy Apostolskiej łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . Dan w Lwowie przy Katedrze naszey S. Jerzego Męczennika dnia 8 Octobr. 1781. *Без місця і року друку [1781], fol.*

Оповідляє про смерть Іоана Адама Калиновского, підчасого галицького, з тим, що кождий душпастир має відслужити за упокій душі його одну літургію, а „ро Mszy S. w każdą Niedzielę y Święто przez cały miesiąc po trzy pacierze, pokleknąwszy nabożnie odmawiać“ по причині, що покійник „w Hostowie dobrach swoich dziedzicznych na fundusz Xięży swieckich Ruskich przy Cerkwi Parochialney, z obowiązkiem nie tylko w tey samey Parafii starania o duszach y Sakramentow administrowania, ale y w Okolicy, osobliwie w bliskości Wołoszczyzny odprawowania Missyi lokalnych bydź mających, z własney substancyi 30.000 złt. pol. ofiarował, y testamentem dopełnienie woli swoiey pozostały W. Podeszaszynie małżonce y successorom swoim gorąco zalecił“.

21. ГРИНЕВЕЦЬКИЙ Модест д-р. Assertiones philosophicae physicae. Zamość, 1781, 8°.

22. OBOWIĄZKI Parochów z rozporządzenia Jaśnie Wielm. JMości Xiędza Piotra Bielańskiego, archidiakona katedry Wileńskiej, Kustosza y Administratora Generalnego w Dyecezyi Lwowskiej, Nominata Biskupa Lwowskiego, Halickiego, Kamienieckiego. Do stanu duchownego dążącym przy naukach innych podane, w Barze w Roku od N. Chr. P. 1781 d. 23 Czerwca. W Lwowie, w drukarni Bractwa S. Trójicy [1781], 8°, стор. 176 неар.

Примірник в університетській бібліотеці в Варшаві.

23. RITUS & Ceremoniae in consecratione Illustrissimi et Reverendissimi Domini Petri Bielanski episcopi Leopoliensis, Haliciensis & Camenecensis. Per Excellentissimum, Illustrissimum et Reverendissimum Dominum Iasonem Iunosza Smogorzewski Metropolit. Totius Russiae Archiepiscopum Kiioviensem & Polocensem, Ordinum Aquilae albae & S. Stanislai Equitem Consecratorem, tum Illustrissimos & Reverendissimos D. D. Conconsecratores Iacobum Tumanowicz Camacensem, Archiepiscopatus Leopoliensis Ritus Armenorum atq. Petrum Karwosiecki, Bibliensem Episcopos, & Bacoviensis Episcopatus cum futura Successione Coadiutores. In Ecclesia Cathedrali Leopoliensi Tituli S. Georgii Martyris Die 12 Septembris v. s. Anno 1781 feliciter

peracta, observatae. [На обороті сего заголовка:] Чинъ на поставленіе Єпіскупа, въ посвященіи Превосщеннаго єгѡ мѣти Кѣръ Петра Бѣланскаго Єпіскупа Авоескаго, Галицкаго, и Каменецкаго. Превосщенными ихъ мѣть Господинами Іасѡномъ Юноша Смогоржевскимъ Митрополитомъ всеѡ Русси, Архієппомъ Кіевскимъ и Полоцкимъ, Ордѣнскъ вѣллагъ Орлѡ и стѡгъ Станіслава Каваліеромъ, Єтїтелемъ, и сръкополагателми Іакѡвомъ Тсманѡвичомъ, Камаценскимъ, Архієппи рѡда Армѣнска, и Петромъ Карвосіецкимъ, Бѣлкѣнскимъ, Єпіскупи, Бакѡвскимъ съ вѣдшимъ наслѣдѣмъ спосѣшники, въ Церкѣи столечной стѡгъ велкомѣченика Гевѡргѡ Авѡвской, мѣца Септемврѡ, дня вѣ. лѣтѣ гѡда вѣлгосѣшнихъ совершенномъ, ѡтпотребленъ. *Без мѣся і року друку [1781], fol., стор. 18 непаг.*

Текст друкований в двох шпальтах, в латиньскім і церковно-славянськім язиці. — Примірник в бібліотеці „Народного Дому“ у Львові.

24. ФИЛИПОВИЧ Ігнатій д-р. Kazanie na uroczystość Wniebowzięcia Najs. Maryi Panny miane w Cerkwi Stauropigialney Lwowskiej podczas Wielkiej Mszy S. R. P. 1781. Dnia 15 sierpnia przez Xiędza Ignacego Filipowicza Bazylianina S. Teologii doktora y Professora w klasztorze lwowskim S. Jerzego M. w Lwowie, w Drukarni Kazimierza Schlichtyna [1781], 8°, стор. 34 непаг.

Автор присвятив свою проповідь старійшині Ставропігійського Брацтва: WW. JJ. PP. Michałowi Słonskiemu, Grodzkiemu Łukowskiemu, konfraternii Seniorowi; Grzegorzowi Uranowiczowi, cesar. krol. fisk. assessorowi pierwszemu, konfraternii Vice-Seniorowi; Jakubowi Arfińskiemu, cesarsko-krol. appellacyjnych sądów adwokatowi, konfraternii Sekretarzowi.

1782.

25. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiej Łaski Biskup Lwowski, Halicki i Kamieniecki . . . . Dan w Lwowie przy Katedrze naszey S. Jerzego Męczennika dnia 16 Kwietnia 1782. *Без мѣся і року друку [1782], fol.*

Повідомляє про смерть кн. Александра Чарторийского, воеводи руського і наказує, аби кождей съвященик відслужив за душу покійника одну літургію, а по три літургії з одним парастасом „Parochowie w tego Pana włościach zostający, iak nauprzedzey bydź może . . . . по церквях в каздя Niedzielę y święто przez trzy miesiący po trzy razy Otcze nas, y trzy razy Bohorodyce Diwo z ludem Nabożenstwu przytomnym nabożnie odmawiać będą . . . .“.

26. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiej Łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . . Dan w Lwowie przy Katedrze

naszey S. Jerzego Męczennika dnia 7 Czerwca 1782. *Без місяця і року друку [1782], fol.*

Сим посланієм повідомляє владика духовенство, що „z powinney Naszey Nayiasniejszemu Maiestatowi ces. krolewskiemu wierności do Naylaskawszego Jego względem Tolerancyi Chrześciańskiej wyroku pod dniem 16 Stycznia roku terazniejszego wypadłego a przez Naywyższe tych królestw Gubernium pod datą 8 Lutego, Intymacyę zaś 24 Marca tegoż Roku do nayscisleyszego zachowania nam zaleconego brzmienia takowego — aby się przy dawaniu duchownych katechistycznych nauk y w konwersacyach od wszelkich sporów y obmowisk wstrzymać, lecz do wykładu Nauki Chrystusowey y Cerkwi katolickiey stosować, dowodząc Iey trwałości y użyteczności, a strzegąc się wszelkiego dotkliwego przewołu y poniżenia różniących się z nami w wierze, bardziey ma każdy starać się Religię, y Naukę obyczajną swoim słuchaczom wrazać y zalecać, a niżeli pokazywać dowcip swoy albo w teologicznych kontrowersyach pojęcie słuchacza przewyższających biegłość . . . .“

27. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiey Łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . . Dan w Lwowie przy Katedrze naszey S. Jerzego Męczennika dnia 15 Czerwca 1782. *Без місяця і року друку [1782], fol.*

Послание се звучить: „Rozkazał Nayiasniejszy Maiestat Dekretem swoim Dworskim pod d. 26 Kwietnia, dnia zaś 7 Maia nadeszłym, aby OO. Jackowi Szymańskiemu y Dominikowi Wyszyńskiemu kaznodzieiom Zakonu S. Dominika dla ich kazania w tuteyszey obrządku Łacinskiego katedrze, y w kosciele OO. Bernardynow w roku przeszłym mianego ku lekceważeniu Naywyższych wyroków dążącego, nie tylko niechęć, ale też y Naywyższa wola była oznajmiona, aby ciż równie od kaznodziejskich, iako też innych duchownych Urzędów y godności zakonnych na zawsze zostali oddalonymi . . . . Drugie pisanie ddo 10 Maia et praesent. 24 terazniejszego roku tak się ma: Jego Cesarzka Mość Pan Nasz Miłosiwy wyrokiem swoim ddo 29 Stycznia roku tego ustanowił, aby część diecezji Chełmskiey obrządku Łacinskiego po smierci J. W. Biskupa Aloizego Witolda Aleksandrowicza wakującey w królestwach Galicyi y Lodomerii leżąca oddzielona y do Biskupstwa Przemyskiego przyłączona była . . . . Po trzecie: Stosując się do Naywyższego ces. krol. wyroku, którym zakazano jest, aby nikt z poddanych królestw Galicyi y Lodomerii dla nauk y edukacyi młodzi za granicę do Rzymskiego Collegium Niemieckiego nazwanego posyłać nie ważył się“.

28. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiey Łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . . W Lwowie przy Katedrze naszey S. Jerzego Męczennika dnia 22 Czerwca 1782. *Без місяця і року друку [1782], fol.*

На основі правительственных розпоряджень приказує владика сим посланієм духовенству, аби „odtąd kaznodzieie Zakonnici kazania swoje wypisywali y pilnie czuwać mają, aby w samym mowieniu z kazalnicy nic najmniejszego, coby się Rządowi, poprawie karności Cerkiewney, albo powodowaniu szkół iakinkolwiek sposobem sprzeciwiać mogło, nie mieszać, lecz aby lud do nayzupełniejszego zachowania praw y rozrządzenia Nayiasniejszego Maiestatu pobudzać . . . .“

1783.

29. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiew Łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . . W Lwowie przy Katedrze naszey S. Jerzego Męczennika dnia 20 Stycznia 1783. *Без місця і року друку [1783], fol.*

Повідомляє духовенство про смерть „Michała Prymowicza Diecezana y archiepiskopu katedry Naszey Lwowskiew, Officiala y Namiestnika Generalnego Metropolitalnego kiiowskiego . . .“, котрий „ . . . w długiej chorobie . . . w 66 roku życia swego w Radomyślu mieście Metropolitanów Kiiowskich Rezydencyalnym dnia 3 tego miesiąca y Roku według starego kalendarza a 14 poprawnego dług śmiertelności wypłacił“. Далі згадує владика, що покійник був рукоположений 17 серпня 1740 р. в Уневі Атаназієм Шептицьким, митрополітом усеї Русі і єпископом львівським, і як сьому так і „інным po nim czterem Metropolitanom Kiiowskim następnie po sobie idącym mając powierzone Duchowne Namiestnictwo Generalne Diecezji Kiiowskiew wierną czynił usługę, y aż do śmierci urząd ten nieskazitelnie sprawował, mieysce y obowiązki często nieprzytomnych w tey Diecezji Pasterzów swoich w naycięższych przypadkach nieulekniony Mąż ten zastępował, osobliwie w roku 1768, gdy w powszechnem zamieszaniu pospółstwa Ukrainiickiego Unicy w naycięższym byli przesładowani, wielu kapłanów za Unią S. Męczęnska śmiercią poległo, chwiejących się, innych dla боязни śmierci, umacniał, oderwanych y obłąканих до послуженства katolickego Pasterza Metropolity nawracał, naprowadzał, uciśnionym zaradzał . . . niebezpieczeństwem własnego życia, tak mężnie stawil się, że S. Stolica Rzymaska mając zaswiadczenie od J. W. Garampiego Nunciusza swego w Polsce na ten czas tak wielkiew gorliwosci iego w nadgroде prac Apostolskich pierwiew mu Distinctorium ośmorożnego krzyża ofiarowała y tym ozdobiła, potym przydając ozdoby, iako Unii S. w tey Diecezji Obrońcy, Mity y innych Insygniow używać pozwolila. Ten to świętobliwy mąż nie tylko życie y zdrowie na послуги в Церквие S., ale y cały zapracowany majątek swoy poświęcił, y ofiarował; albowiem w mieście Żytomierzu za laskawym Rzeczypospolitey Polskiew 1776 danym pozwoleniem unfundował Missionarzów Xięży Swieckich y dochodem dostatecznie opatrzył; kapitule naszey Lwowskiew znaczne dobrodzieystwo uczynil, resztę na wspomozhenie ubogich Церквие, nadgroде заслужоним, y iałmużny rozdawał . . .“. Вкінці наказує владика, аби кождий сьвященик за душу покійника відслужив одну літургію і в протягу одного місяця при кождій літургії молив ся за його душу.

30. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiew Łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki . . . . W Lwowie przy Katedrze naszey S. Jerzego Męczęnskiew dnia 20 Aprilis 1783. *Без місця і року друку [1783], fol.*

Повідомляє про смерть Францішки з Цетнерів Ржевускої, вдови по Михайлі Ржевускім, воеводі подільськім, що померла 31 марта 1783 в Роздолі, і поручає духовенству, особливо в добрах Ржевуских і Цетнерів, молити ся за душу покійної, що була добродійкою руських церкв.

31. TENTAMEN ex praelectionibus linguae sanctae in Academia Leopoliensi anno 1783 die . . . . mensis Julii publice subeundo, pro suprema theologiae laurea subinde obtinenda sese subjecere: D. Michael

Lewicki Nobilis Galicien. e terra Praemisiensi; D. Simeon Sklepkiwicz Galic. e terra Leopoli. sub praesidio . . . Iosephi Skobera S. Theologiae doc. canonici, Cathed. Metrop. Leopoli. [Львів]. Typis viduae Jos. Piller [1783], 4°, стор. 8 непаг.

Симеон Склекевич був опісля парохом в Туринці і деканом жовківським.

1784.

32. АНГЕЛОВИЧ Симеон. Ex matheseos universalis Arithmeticae elem. tentamen. Leopoli. Typis viduae Jos. Piller, 1784, 4°.

33. МЫ ІОСИФЪ II, милостію Божією избранный Императоръ Римскій, всегда царствъ прикавитель, король Германіи, Венгріи, Ческій, Галиціи и Лодомеріи и проч., великій князь Австріи, князь Бургундіи и Лотарингіи и проч. . . . Данкъ въ нашемъ престолномъ градѣ Бѣннѣ 20 дня мѣца февральа 1784. Римскаго же наслѣдственнаго владѣнія двадцатъ четвертаго года. Іосифъ м. п. Іоаннъ Рад. графъ Хотекъ. По приказу Его Цесарского Величества власною рѣкою: Іоаннъ Бѣнцеславъ Марчелккъ. *Без мѣся і року друку [в Відні, 1784], fol.*

В справі заведеня метричальних книг. — Згаданий монарший рескрипт передрукував А. Е. в своїй статі, уміщеній в газеті „Червоная Русь“, Львів, 1888, ч. 29 під заг: „Москалофільство 100 лѣтъ тому наваздъ“.

34. ОУЪ СѢборника изданнаго въ Москвѣ 1647 г. избраннаа книга. Бѣ Львовѣ, 1784, 4°.

А. С. Петрушевич догадує ся, що згаданий „СѢборникъ“ виданий Старообрядцями. [Див. А. С. Петрушевичъ, Сводная галицко-русская летопись съ 1772 до конца 1800 года. Часть II. Львів, 1889, стор. 217].

35. TENTAMEN ex physica quod die . . . m. Julii MDCCLXXXIV subiverunt Rev. ac Erud. Andreas Angellowicz, Sem. Gen. ritus Graeci Cath. alumnus, — Erud. D. Antonius Baliński, — Erud. D. Paulus Berezowski. Leopoli. Typis viduae Iosephi Piller Caes. Reg. Guber. typogr., 1784, 4°, стор. 14 непаг.

Примірник в бібліотеці ім. Оссолінських у Львові.

1785.

36. BIELAŃSKI Petrus Dei et Apostolicae sedis gratia Episcopus Leopoliensis, Haliciensis et Kamenecensis . . . Leopoli die 22 Mai 1785. *Без мѣся і року друку [1785], fol.*

В справі святкованя празничних днів, яких число австрійське правитель-ство зменшило. — Се пастирське посланіє передрукував А. С. Петрушевич в своїм збірнику „Сводная галичско-русская летопись съ 1772 до янца 1800 г.“, часть II, Львів, 1889, стор. 226—228.

37. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiej łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki Podolski . . . Datum w Lwowie die 5 Augusti v. s. 1785. Piotr, biskup. *Без місця і року друку [1785], fol.*

Повідомляє духовенство про смерть „Jaśnie Oswieconey Ludwiki Hrabiny z Mniszchow Potocki Kasztellanowy Krakowskiej Hetmanowy W. K. niegdy J. O. Iozefa Potockiego Kasztellana Krakowskiego, Hetmana Wielkiego Korony Polskiej Meża według Serca Boskiego, w Oyczyźnie y całej Rzeczypospolitey Chrześciаńskiej Imieniem y heroicznemi dziełami wielkiego y nieśmiertelney pamięci godnego Wodza godney równie Małzonki, która iako cnot Chrześciаńskich pobożności, hoyności na ubogich, Kościoly y sługi Boże . . . nieporównanym była wzorem . . . , nad stratą tak wielką słusznym dotknięci będąc żalem, mając w żywey pamięci świętobliwości iey dowody, y Łaski dla Katedry Naszey wyświadczone, iak wiele Duchowieństwo Diecezji Naszych w obszernych włościach J. WW. Potockich y Mniszchow pozwolonych sobie swobod, nieprzeliczonych Łask y względow nayszczególniey doznaie . . . dla tego postanowiliśmy nie tylko sami . . . o Duszy iey zachować pamięć, ale i wam . . . władzą y mocą Pasterską zalecamy . . . y nadzieią wieczney nagrody obowiązujemy, abyście . . . naypierwiy śmierci J. O. Kasztellanowy trzydniowym po trzy razy dzwonieniem ludowi ogłosili . . . , a przez cały miesiąc w każde Niedziele y Święto ludowi . . . zalecili, y wraz z tymże po służbie Bożey po trzy pacierze odmawiali . . . Osobno wszystkich Parochów w Dobrach y Kollacyi J. WW. Potockich y Mniszchow zostających, y beneficja Duchowne trzymających, aby każdy jedne Msze Święte na posilek Duszy iey ofiarował y odprawił, таж władzą przykazujemy, y na sumieniu obowiązujemy . . .“ — Примірник в бібліотені „Народного Дому“ у Львові.

38. СКОРОДИНСЬКИЙ Николай д-р. Kazanie na uroczystość Zaśnienia N. Maryi P. w cerkwi parochialney mieyskiej Lwowskiej . . . przez X. Mikołaja Skorodyńskiego teologii pastoralney w Akademii Lwowskiej ord. greckiego prezbytera swieckiego miane 1785 R. *Без місця і року друку [Львів, 1785], 8°, стор. 16 непаг.*

1786.

39. Свѣщійхъ ѿ бѣстествонныхъ Пощеній христїанскаго богочестїа. Часть первая Первой Части Книжици На чтенїе, Длѣ народныхъ оучилицъ. Во оупотребленїю Рѣскимъ оучилицамъ. Къ цесарско-кролевскихъ областехъ. [На оборотї:] Ё. Малѣя книжица На чтенїе Длѣ оучащихся Къ Народныхъ оучилицъ Къ Цесарско-Кролевскихъ областехъ. Часть первая. Паѣкы в бого-

чѣстїи. Къ Лѣвѣ Тѣломъ Братска Храма Оуспѣнїа Пресв. Бѣы.
Рѣкъ Бѣѣа аѣнѣ, 8^о, стр. 280.

На стор. 33 надрукований такий заголовок: „Сокращеніе великаго катехизиса безъ питаній. Съ доводѣщими словеси писма стѣгов. Часть вторая. Книги до чтанїа. Для Школъ Народовыхъ“. — Примірники знаходять ся в бібліотеках „Народного Дому“, гр.-кат. митр. Капітули у Львові та у дра Ів. Франка.

1787.

40. СКОРОДИНСЬКИЙ Николай д-р. Osnowa przepisanego w c. k. dziedzicznych państwach uczenia Teologii pastoralney przez Xiędza Fran. Giftschütza w Akademii Wiedeńskiej Teologii pastoralney c. k. pub. ord. Profes. w niemieckiem języku wydana. A z niemieckiego na polski przez Xiędza Mikołaja Skorodyńskiego S. Teologii Doktora w Akademii Lwowskiej Teologii pastoralney ces. krol. publ. ord. profesora przetłumaczona. Część pierwsza. W Lwowie w drukarni Jozefy Pillerowy wdowy Ces. Król. Guber. Typogr. 1787, 8^о, стор. 356+15 *ценог.*

„Nic już pewniejszego bydz niemoże — говорить д-р. Ник. Скородинський у „Предмові Тлумача“ — іак же Найяішнієшы наш Monarcha Jozef II., oby w іак naydluższe lata szczęśliwie nam panuiący! wszelkiey usilności nieprzebacza dla zabezpieczenia prawdziwego Dobra poddanych swoich. Oto nowy, a razem naywidocznieшы Oycowskiey Jego staranności dowod mamy! Niedosyc było dla ukształcenia dobrych Dusz Pasterzów, od których i Religii i miasta prawdziwe Dobro naybardziej zależy, dwóch w tuteyszey Akademii Teologii Pastoralney publicznych Nauczycielow z kosztem skarbu publicznego wyznaczyć, ale nadto ізбы w polskim języку на Pasterzów duchownych doskonalący się wszelką іатвоśc mieli, Teologię Pastoralną z niemieckiego на polski języк przewiesć pod d. 27 Lutego R. бiez: іаскавіє розказаć raczył. Chętnie przyjąłem на się ten obowіязек, а chętniey ієszcze dopełnić go usilowałem, chcąc razem i повинną Monarsze wiernośc, i належытą Publiczności przysлугę okazać . . . .“

41. СКОРОДИНСЬКИЙ Николай д-р. Osnowa . . . . uczenia Teologii pastoralney przez . . . . Fran. Giftschütza . . . . z niemieckiego на polski przez . . . . Mikołaja Skorodyńskiego . . . . przetłumaczona. Część druga i ostatnia. W Lwowie в drukarni Jozefy Pillerowy . . . . , 1787, 8^о, стор. 320+10 *ценог.*

Обі части сеї пасторальної теології заховали ся в бібліотеках „Народного Дому“, університетській і ім. Осолінських у Львові. !

42. СКОРОДИНСЬКИЙ Николай д-р. Kazanie w nowoprzekształconey cerkwi generalnego ruskiego seminarium Lwowskiego pod czas pierwszego nabożeństwa miane przez X. Mik: Skorodyńskiego dyecezyi ruskiej lwowskiej prezbitera swieckiego, S. Theologii doktora,

w akademii lwowskiej teologii pastoralnej s. k. profesora ord. publ. dnia 4 Marca 1787 roku. W Lwowie. W druk. Wdow. Jozefy Pillerowey Ces. Krol. Guber. Typogr. 1787, 8°, стор. 47.

На саїдуючій по заголовку картці надрукований такий сам заголовок в німецькій мові, а потім ціла проповідь друкована по одній стороні в польським, а по другім в німецьким язиці. — Примірник у бібліотеці „Народного Дому“ у Львові.

1788.

43. КАТЕХІЗМЪ великій . . . . Типомъ изданъ при храмкѣ Оуспенїа Пресв. Бѣгъ въ Лвскѣ, 1788, 8°.

44. LIST pastoralny do swieckiego i zakonnego Duchowienstwa tudzież do ludu dyecezyi Lwowskiej, Halickiej i Kamienieckiej o zniesieniu niektórych zaborności i nadużycia. [Dan w Lwowie, w Rezydencyi Naszey Biskupiey przy Katedralnej Cerkwi Świętego Jerzego Мęczennika. Dnia 6-go Maia 1788 roku. Piotr biskup]. Za naywyższym zezwoleniem. W Lwowie w Drukarni Tomasza Pillera Arcybisk. Lwow. Impres., 1788, 4°, стор. 12 непаг.

Примірники в бібліотеці „Народного Дому“ та Наук. Тов. ім. Шевч. у Львові. Передруковано в Збірнику істор.-філософ. секції Наук. Тов. ім. Шевченка, т. V, Львів, 1903, стор. 60—70.

45. ФИЛИПОВИЧ Ігнатій д-р. W dzień uroczysty B. Jana z Dukli w kościele J. XX. Bernardynow w Lwowie kazanie I. W. N. I. Xiędzu Piotrowi Bielańskiemu biskupowi Lwowskiemu przypisane. Dnia 13 Lipca r. 1788 miane przez X. Ignacego Filipowicza Z. S. B. W. Filozofii i S. Teologii Doktora. W Lwowie. Drukiem Pillerowskim [1788], 4°, стор. 14 непаг.

1789.

46. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiej łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki Podolski . . . . Dan w Lwowie dnia 16 Aprilis 1789. Без місяця і року друку [1789], fol.

Поручає духовенству і вірним дієцезії каменецької просити у Бога ласки для зібраних на сеймі станів польської Річипосполітої.

47. БІЛЕЦЬКИЙ Андрій. Positiones selectae ex universis disciplinis theologicis, quas pro laurea doctorati consequenda publice propugnandas Rev. Andreas Bielecki . . . . Seminarii Generalis Rit. Graeci Cath. alumnus. Leopoli. Anno 1789, 4°.

Примірник в бібліотеці ім. Оссолінських у Львові.

48. OPISANIE publicznego święcenia wody w stołecznym mieście Galicyi Lwowie przez JW. Imci Xiędza Piotra Bielanskiego Biskupa Lwowskiego, Halickiego y Kamienieckiego, odprawionego w dzień uroczystości Ziawienia Bożego podług nowego 17, podług starego kalendarza 6 Stycznia przypadającej, za staraniem JJ. PP. uprzewileiowanych nadwornym Dekretem Cesarskim Nacyi Ruskiej Seniorów a razem Kollatorow i Prowizorów Cerkwi parafialney Lwowskiej mieyskiej. W Lwowie, w drukarni Pillerowskiej [1789], 4°, стор. 20 непаг.

Уміщене тут також „Kazanie“ виголошене підчас того торжества. — Примірник в бібліотеці ім. Осолінських у Львові.

49. USTAWY dyecezalne podczas generalney kongregacyi diekańskiej r. 1789 d. 7 miesiąca Lipca w Kamieńcu Podolskim . . . . uchwalone . . . . , a z rozkazu Piotra Bielańskiego Lwowskiego, Halickiego i Kamienieckiego Podolskiego Biskupa do druku podane. W Berdyczowie, w drukarni WW. OO. Karmelitów bosych [1789], 8°, 3½ аркуша.

Примірник в музею кн. Чарториских у Кракові.

50. ФИЛИПОВИЧ Игнатій д-р. In laudem div. Gregorii Nazianzenis ecclesiae doctoris Oratio dicta in Basilica principis Apostolorum S. Petri Vaticana, Romae A. D. 1774 die 15 Junii per Ignatium Filipowicz presbyterum Ord. S. Basili M. Philosophiae et sacr. Theologiae doctorem tunc Collegii Romani Graec. Alumnum. Leopoli. Litteris Pillerianis, 1789, 8°, стор. 4+14.

З грецькою передовою і латинськими віршами, присвяченими Янови гр. Ржевускому, старості дрогобицькому.

1790.

51. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiej łaski Biskup Lwowski, Halicki y Kamieniecki Podolski . . . . Dan w Lwowie przy katedrze naszey S. Jerzego Męczennika. *Без місця і року друку [1790], fol.*

Порукає духовенству каменецької єпархії запятысь щиро поучуванем люду.

52. БУКВАРНЬ іазыкѣ славѣнскаго чтѣнїѧ ѡ писанїѧ оучѣницмѧ въ полѣзное рѣковождѣнїѧ, тѣпомѣ ѡзданѣ при храмѣ Оуспѣнїѧ прѣтыѧ Бѣмы въ вѣгоспасѣеомѣмѣ градѣкѣ Львовѣкѣ. Рѣкс Божїѧ свѣщѣ, мїѣѧ Октоврїѧ ѧ днѧ, 8°, стор. 120 непаг.

Зміст: а) [азбука]; б) Слога изъ двохъ писменъ; в) Речѣнїѧ изъ ѣдїнагѧ триписменнагѧ слога; г) Речѣнїѧ изъ двохъ чѣтырписменныхъ слогѣкѣ; д) Речѣнїѧ изъ разнагѧ числа слѣгѣкѣ; е) Речѣнїѧ ѣдїнагѧ слѣга, составленнаго изъ разнагѧ числа писменѣ;

ж) Рѣчь изъ реченій составленная; з) Слоги подъ титлами; и) Пресодѣа строчная; п) Пресодѣа върхняя; ѱ) Примѣчаніе; к) О Божѣ; л) О Божѣмъ промыслѣ; м) Тайны Новаго Завета; н) Записки церковнаго правител[с]тва; о) О законѣ Божіи; п) Число. Церк: Гражд: Лат: р) Молитвы Оутрѣнныя; с) Исповѣдъ поведѣнній; т) Молитвы предъ ѣвѣдемъ; у) Благодареніе по ѣвѣдѣ; ф) Молитвы предъ вечернею; х) Благодареніе по вечери; ц) Молитвы на сонъ гражданнымъ; ч) Служеніе до службы Бжїа. Дѣтѣмъ младымъ кагопотребное; ш) Полѣтика свѣдѣнїа въ Иностранныхъ Языкахъ краткою собранная. Младымъ причина, кѣмъ же быти кагопотребная. Глава а. Ѡ пристойномъ оуложенью тѣла; Глава б. О способѣ захованаса при столѣ; Глава г. Ѡ хожденїи; Глава д. Иѣкъ принадлежить зѣ людмѣмъ шхѣдїтиса; Глава е. Ѡ мѣстѣ и размѣвахъ; Оувѣщанїа бжїа; ш) Прдатокъ до Бскара. Ѡглавленїе ксѣвское Катїхїсма. Предварюющїа оуваги. Раздѣленїе первое — Раздѣленїе трѣтєе. — Про сей „Букварѣ“ дивн: Я. Г. [оловацкой]: Первые тобуки Галицкой Руси подъ австрійскимъ правительствомъ, изданные сто лѣтъ тому назадъ, „Новый Промѣ“, Львїв, 1887, ч. 426. Примірники сього букваря в бібліотечѣ гр. ват. еп. Капітули в Перемишлѣ і у д-ра Ів. Франка [але не повний, брак заголовка].

53. ЗАХАРІЯСЕВИЧ Теодор. Матѣа Даниїлмѣра Богосл. Доктора и Історїи Церковныа въ Оуниверситетѣ Бїндѣв. Профес. Пѣл. Ѡрдїн. Наставленїа Історїи Церковныа Н. З. Латїнски изданная, Ѡеодѣромъ же Захарїасевичомъ Істор. Церковныа къ Оуниверситетѣ Авоскомъ къ Рѣскомъ изыцѣ Профессоромъ Пѣл. и Пресвитеремъ Авоскїа Дїецезїи на Рѣскїи изыцѣ преведенная. Часть первая. Въ Авѣкѣ. Въ Типографїи Церкве Храма Оусп. П. Бїцы Старополїн. Лѣта 1844, 8^о, стор. 676.

54. ЗАХАРІЯСЕВИЧ Теодор. Матѣа Даниїлмѣра . . . Наставленїа Історїи Церковныа Н. З. Латїнски изданная, Ѡеодѣромъ же Захарїасевичомъ . . . на Рѣскїи изыцѣ преведен. Часть вторая. Въ Авѣкѣ. Въ Типографїи Церкве Храма Оусп. П. Бїцы Старополїн. Лѣта 1844, 8^о, стор. 12 непаг. + 532.

Перекладчик помѣтив у II-й части „Предїсловоїе переводителѣ“, де говорить: „Иѣко на добрыхъ пастырьехъ дѣшъ состоитъ истинное благополѣчїе дрѣжїства челоувѣческаго, и когнуждо о себѣ челоувѣка кезѣдмїтєлно вѣтъ; а іакже пастыри неражаются но бывають ѣвѣченїемса бнмымъ, іакже причина естъ санови іѣхъ, кєма ізвѣстнѣ вѣтъ Ѡсеодѣ нанести подебаеть, кока праведнѣ многолѣтнє достопамятнїи Кемїдѣржаннїи Императорѣ Іѣсїѣ б. кагополѣчїа народа подвластїетнагѣ еи паче всѣхъ жаляущѣ, ко прочїихъ тшанїахъ своихъ ѣ еіе наипаче пѣчашєса, да доволно ѣвѣченнѣ вѣдѣтъ хотѣнїа санѣ пастырей справовати. Коликѣа же, и безъ смертнѣмъ хваламъ достоннѣ вѣтъ сей Владѣтелѣ. Иѣке кагополѣчїа бѣластїи своихъ Галицїи, и Авѣмерїи, ѣ народа Рѣскагѣ по привелїи части складоуцагѣса семѣ народѣ ѣ нѣсколко бѣже вѣкнѣмъ въ велиїи невѣдѣмѣсти погрѣженнѣ, подаде рѣскѣ помоцїи, зане ѣустановнѣмъ со привалїмъ сокровїца народнагѣ иждївїемъ, наскї людемѣдрекїа, и богословскїа въ рѣскомъ изыцѣ, коехѣтѣ, да іюношество Рѣское сана дѣхѣннѣмъ жаляущїе, а щедротою Владѣтелѣ при хвалѣнїишнѣмъ лоухѣхъ содержаннѣ, ѣвѣчнїишнѣмъ приличнѣмъ людей вѣрчннѣмъ пастѣкъ своихъ, въ нѣжнѣмъ къ кагополѣчїю истїннѣмъ оусовершїтїи потрїтєса. И да еіе еке намерїенїе, сїю кагѣсію мысла, бѣдобїе въ дѣїство приведеть многолѣтнє достопамятнїи Императорѣ, кнїгнѣ по-

Храма Прстыа Бѣы Ставопкѣи. Лѣта 7494, 80, стор.
14 непаг. + 438 + 14 непаг.

Перекладчик присвѣтитъ свою працю „Ѣгѡ Превосходительства Високопросла-
винокѣишомѡ Господинѡ Андрей Бачинскомѡ Епископѡ Мѣнкачевскомѡ С. Апостола Петра
ѡ Тапалаы Явкѡ, Ѣгѡ кесарю-королевскагѡ Величества внѣстриномѡ сана совѣтникѡ Мнло-
стинѣишемѡ Благодѣтелю и покровителю моемѡ“, — а відтак на третій картці гово-
рять: „Превосходительнѣишій Господинѡ Благодѣтелю мнлостинѣишій Междѡ прочими
кесарѣстѣишнѡхъ Кесарей, и Апостолскиѡхъ Царей нашихъ премногими благодѣланіями, и мнже
Грекокадолническій канрѣ, и народы наши во Оугорской, и Герватской державѣ, въ Галлиціи
и Лодомеріи, и седмоградскомѡ Княжествѣ обитающіи въ преходѣшлѡ лѣта и зокнаннѡ
оуцѣдришасѡ, съ всесердїемъ почитаемъ обрѣи, и народнѡй домѡ (семинаріемѡ) для сово-
кѣснагѡ воспитанія, и настанія юнагѡ канра поманѣстѡхъ народнѡхъ нашихъ первѣ въ
царствѡищемѡ градѣ Вїенѣкѡ (1774) ѡ всеблагочестнѣишымѡ Монархнѡ Маріи Терезіи
воздвигнѣ, таже въ пернствѡищій Галлиціи градѡ Львовѡ (лѣта 1785) преажнѣ, и зо-
кнаннѡ ѡбогащнѣ, и зраднми прнмѣшества ѡбдарнѣ, и на послѣдокѡ ради юности
Русейскагѡ, и оныхъ въ семинаріи питомцевѡ, иже бы въ матернемѡ славенскомѡ и зыцѣ
своемѡ наскѡ Аккомѣдрекѡ и богословскѡ слышати желаніи, новымѡ ннцѣишнмѡ благо-
дѣтествомѡ, съствѡ всемнлостинѣишымѡ въ кесарю Царскомѡ Львовскомѡ Оуниверситѣтѣ
Рѣскнѡхъ Кадрѣрѡ и Оучителей поставленіемѡ ѡ прнснопаманнѡхъ Внскодежаннѡхъ Іосифѡ
вторѡгѡ оуѣкнчанѡ, и ѡ Пресвѣтѣишѡгѡ Леополда вторѡгѡ новоѡтверженѣ. Ѣ снадѣкн
снѡхъ и прочнѡхъ оцннароднѡхъ Мнлостей Царскнѡхъ колнѡхъ Бы Превосходительнѣишій
Ярхѣрѣ! ходатайствованіи; колнѡе тнраніе, и трѣды въ правленіи оугоррусейскѡ Церквѣ
за лѣтѡ 19 положнлн колнѣю склонность, и щедротѡ всемѡ питомцемѡ Нашнмѡ, все-
канвоже мнѣ въ наскѡхъ оупраждающѡсѡ показаніе съте, помышлѡ не долгѡ совѣщѡсѡ,
комѡбы Язѡ предпоманѣстѡхъ обрѣишѡхъ и собственнѡхъ влагѡ оучастнѡхъ снѡхъ первнѡхъ
снѡхъ наскѡхъ моѡхъ въ жертвѡхъ принести, и всемирннѡ ѡсвятити мнѣкѡ. Благовольтѡ оуѣкѡ
Високодостойнѣишій Ярхѣрѣ! Мнлостинѡхъ прнати начаткн сѡхъ, хотѡй Нашнмѡ доверѡдѣ-
телемѡ и заслѡбѡмѡ несоравненнѡмѡ, ѡднакожѡ со оусердїемѡ въ знакѡ должнѡгѡ Вамѡ
благодретвіѡ мнѡю прнношаемѡмѡ. Главное Яма Нашегѡ Превосходительства Книжннцн снѡхъ
въ доводѡе покровительство, и величѡишю цѣнѡ, мнѣже во всенѡнѣишѡе ко далшѡмѡ прѣ-
спѣкванію, и ради бѡишѡгѡ докра трѣдолѡжнѡ поощреніе бѣдетѡ. За которѡмѡ Вамѡ благопо-
лѣное догаденствіе ѡ сердца всѡгда желати, и съ достогажною благодарностію Насѡ
искреннѣишѡ почитати неперстанѡ. Превосходительства Нашегѡ Мнлостинѣишѡгѡ Благодѣ-
телеѡ Приданнѣишій Валентѡ Петрѡ Лодій Книги Переводчнкѡ“. По тій присвѣтѡхъ пасту-
паѡ „Предисловіе переводчнка ко всебсклонномѡ читателю“, в котрѡм П. Лодій зазначуѡ,
що „ . . . прѡзорннмн бчнѡ раземѡтрѣкѡ всеѡуѣстѣишій Монархѡ Безсмертнмѡ Пѡ-
матн Іосифѡ Вторѡй, правннкнѡхъ благополѣчѡа челоѡкѡческагѡ покровитѡхъ и прнзводитѡхъ
когда прохѡдѡй краннѡ госѡдарства своѡгѡ прозрѣкѡ оупадшѡе соствѡніе Русейскагѡ на-
пачѡ народа, которнѡхъ чрезѡ нѣсколко столѣтій въ глѡбокомѡ невѣжнествѣ погрѣженѡхъ кнѡхъ
прннѣждѡшесѡ. Тѣмѡже да покажетѡ ѡтѡческоѡ ѡ благополѣчнѡ оупадшѡгѡ народа попечннѡ,
ко молнтѣкѡхъ прнпадающнѡхъ къ немѡхъ правнтелей Церковнѡхъ мнлостинѡе оуѡхѡ прнклонн,
и ѡверѡхъ сокровнцѡхъ народноѡ, народнѡхъ оучнлнцѡхъ лѡвомѡдрекѡхъ, и богословскѡхъ въ матер-
немѡхъ и зыцѣхъ разтворнтн повелѣкѡхъ, іѡко да снѡе ѡтѡческнмѡхъ промыслѡмѡхъ своѡмѡхъ ѡ стѡна
оупадшѡгѡ народа нашѡхъ воздвнжетѡ, ѡгѡже ради иззѡчнѡ Латннскагѡ и зыка, а снѡе
и нѣжднѡхъ ко благополѣчнѡ истнннѡхъ лишѡтнсѡ прннѣжденѡхъ кѡшѡ. Се съ ннцѣишнѡе
сокровнцѡхъ прѣдрѣченнмѡхъ Кесаремѡхъ намѡхъ поданнѡе! которѡе Пресвѣтѡхъ Кесарѡхъ Леополдѡхъ
вторнѡхъ прн славномѡхъ на престѡлѡхъ Госѡдарства вознѣствнн своѡмѡхъ нѡѡмѡкнмѡхъ благопо-
лѣчѡа подданннческѡхъ тнраніемѡхъ на прнпаденіе рѡченнѡхъ правнтелей покровнтелѡхъ съствѡхъ,

потверждаетъ и ѡкрѣпляетъ. Во исполненіе всеміастивѣйшаго намъ крѣвнѣ Императорскаго высочайшее Биденское набык правительство при возбужденіи сихъ ѡчианихъ 1787 года шредѣлаю, да дѣло Хрїстіана Багмейстера къ любомѣдрию ѡмозрительномъ и дѣйствительномъ преподается, и не по мнозѣ повелѣло ваше, да на рвсскій языкъ предложитса, что понижѣ труднѣе монухъ касаниса, не медленнѣ дѣла рѣшѣ приложитъ, и по мѣрѣ силъ, аще и къ недостаткѣ нужднѣхъ къ переводенію средствѣи сѣи единюю дамъ ползы ѡчианиа са юностиа Галандійскаго предложитъ. Сѣа ради причины да се почудитса простымъ иногда выраженіямъ благоослаоннѣи читателъ! но пачѣ труднѣемсѣа благобтрѣкнѣ да проститъ при неконсажденномъ благополсѣа дрегѣ и новопроизрастшемъ радсѣа плодѣ. . . .

Прійми ѡкъ любосчарійсѣа читателю малю сѣю, по користвомъ важнѣю книжнѣс, и читаа ползы ради твоеѣ содѣлаанію благодари благогожнѣимъ ѡсрдѣмъ всевышнемъ за даннѣю ти сѣ вышнѣ челоѣколюжнѣйшю самодержнѣю Марію Ѳерсѣю, котормѣ спасениса чадородѣамн, ѡ нѣужѣ безсмертнѣагѣ Івснѣа основателемъ, Пресѣктагѣа Леополда покровителемъ благополсѣа твоегѣ мѣзы Рвсскійскагѣа Генкона благолаичнѣ поютъ, и пѣти неперстантѣа. — Примірник в бібліотечѣ „Народного Дому“ у Львові.

57. NOS LEOPOLDUS II. Divina favente Clementia Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae Rex etc. *Без місця і року друку [в Відні, 1790], fol. стор. 6 непаг.*

Грамота сѣ видана разом з перекладом у польскіім язичѣ — Латинскій текст звучитъ: „Vobis fidelibus Nostris sincere dilectis Episcopis ritus graeci Catholicis Galiciensibus salutem, et gratiae, clementiaeque Nostrae Regiae continuum erga vos incrementum. Considerantes ritum graeco-catholicum a tempore revindicationis Galiciae et Lodomeriae regnorum, debitam semper erga Nos, Nostramque Domum devotionem in omnibus occasionibus demonstrasse, humillimis petitis vestris Nobis dđto 30-ma Maii currentis Anni exhibitis animo deliberato et ex plenitudine Regiae potestatis Nostrae annuere decrevimus, et insistendo Decretis et Privilegiis tum ab immediato, tum ab anterioribus antecessoribus Nostris latis coaequationem rituum Catholicorum quoad omnia firmanribus eandem rituum catholicorum coaequationem in Regnis Nostris Galiciae et Lodomeriae, utpote justam et bono aequae religionis ac civitatis proficua autoritate Nostra Regia confirmamus, firmiter mandantes: Primo: Ne unus catholicus alterum aequae catholicum ritum contemnat, impediatur, aut molestetur, aut praefereatiam aliquam sibi appropriet. Secundo: Ut iisdem iuribus admissionis ad promotiones, iisdem Privilegiis ac dignitatibus aequae Clerus atque civilis status ritum graeco-catholicum sequens, in Regnis Nostris fruatur, et frui permittatur. Tertio: Ne unus ritus alterum in obeundis suis muniis, ac adimplendis consuetis devotionibus quocunque modo impedire praesumat, vel ab aliis impediri, turbari, aut molestari permittat modo aliqui; enimvero si qui ex Nobis subjectis quidpiam in obversum attentare praesumpserint, noverint semet indignationem Nostram incururos. In quorum fidem et testimonium hasce litteras Nostras confirmantes propria manus Nostrae subscriptione et secreti maioris sigilli Nostri, quo ut Galiciae et Lodomeriae Rex utimur, impendentis munimine roboratas expediri, et Vobis in perpetuam rei memoriam extradi jussimus. Datum per manus fidelis Nostri Nobisque sincere dilecti spectabilis et magnifici Comitis Leopoldi Krakowski de Kollowrat, Consilarii Nostri actualis intimi, ac Camerarii, Regis Bohemiae supremi, et Archiducis Austriae primi Cancellarii, aurei Velleris nec non Ordinis sancti Stephani magnae Crucis Equitis, in Archiducali Civitate Nostra Vienna die octava mensis Julii. Anno Domini millesimo septingentesimo nonagesimo, Regnorum Nostrorum primo. Leopoldus mp. Leopoldus Comes

На обороті заголовка читає ся „Предисловіє“, відтак на стор. 3 „Оусерднна желанія юнагв руссїйскагв клира“, а на стор. 7 „Ода праздникѣ тезоименитства тогвжде. — Примірник в бібліотеці „Народного Дому“.

64. ФИЛИПОВИЧ Ігнатій д-р. *Bytność powtorzona . . . .*
X. Piotra Bielanskiego, biskupa Lwowskiego, Halickiego y Kamienieckiego w klasztorze Bazyliańskim Podhoreckim celebруjącego w dzień S. Onufrego R. P. 1791, 12 czerwca głoszona. W Lwowie, [1791], 4°, стор. 8 непаг.

65. ЧАСОСЛОВЪ въ немже чинъ часовъ церковныхъ и иныхъ моленій ношныхъ и дневныхъ. Напечатана типомаъ Братства при церкве Оуспенїа Престыа Бѣы. Въ Лвовѣ, мѣа Ноемврїа дна 5 року Бжїа 1791, 8°, стор. 4 непаг. + 171 пагін. по одній стороні + 2 непаг.

Примірник в музею кн. Чарториских у Бракові. — Порівняй „Часословъ“, наведений під р. 1790, № 60.

66. ЧАЛТИРЪ блаженнаго пророка и царя Давида . . . .
Типомаъ Братства при церкве Оуспенїа Пр. Бѣы въ Лвовѣ, 1791, 4°, карток 363.

Про сей „Чалтиръ“ згадує в своїй праці В. М. Ундольский: „Очеркъ славно-русской библиографїи“, Москва, 1871, стор. 261, № 2960 з тою приміткою, що примірник знаходять ся в Синдальній бібліотеці.

1792.

67. GRATULATIO ad Illmum ac Reumum Max. Rylo epis. Premisliensem . . . . Secundas primitias . . . . celebrantem . . . . Premisliae, 1792, fol.

Вірші в латиньскім і польськім язиці з поводу секундициі съвященства еп. Макс. Рилла.

68. PRAEFATIO ad Illmum ac Reumum D. Maximilianum Rylo episcopum Premisliensem . . . . secundas primitias sua in ecclesia cathedrali R. G. C. anno 1792 die 16 Sept. celebrantem ab uno ex canonicis et consiliaris eius habita. Premisliae, 1792, 4°, стор. 4 непаг.

69. СПОНРІНГ' Юліян. Oratio Panegyrica Illmo ac Reumo Dno Maximiliano Rylo, episcopo Premisliensi, ordinis s. Stanislai Equiti secundas Primitias sua in ecclesia cathedrali R. G. C. anno 1792 die 16-ta Septembris celebranti, declamata et dedicata. Premisliae. Тур. Ant. Matyaszowski, 1792, 4°, стор. 12 непаг.

З гербом еп. Макс. Рилла на оборотній стороні заголовка.

70. ШАЙДОВИЧ Иван. День Рожденїа Иисе Белможнаго Найпревеличїйшаго Господина Господина Васїла Матковскаго Протонотарїа Апостолскаго, Барскаго, Церкви Рѣской Оффїціала, и его Королевской Милости и Речи-Посполитой къ Божьодствѣ Подолскомъ повѣта Латичевскаго Градо-Воннскаго Комїсара, пкїнемъ стїхотворнымъ отъ всенїжайшаго Его Достоинства почитателѣа Іоанна Шайдовкча Босторжесткованный. Рокъ шайчѣ. Дна ѣ. Іанварїа. Без мїсця друку [у Львовї], 4^о, стор. 4 непаг.

При кїнци вірша автор додав: „Прикваше къ Лвокѣ Иисе Бельможнаго и Найпревеличїйшаго Господина Господина Всенїжайшїй Ракъ Іоанъ Шайдовкчч“. — Вірш сей подав передруком в цїлости А. С. Петрушевич у своей кнзї „Дополненїя къ сводной галицко-русской лѣтописи съ 1772 до 1813 г.“, Львів, 1897, стор. 250—251.

1793.

71. BIELAŃSKI Piotr z Bożey y Stolicy Apostolskiej łaski Biskup lwowski, halicki y kamieniecki . . . . Dan w Lwowie przy katedrze naszey S. Jerzego męczennika dnia 30 listopada 1793. Без мїсця і року друку [1793], fol.

Повідомляє духовенство про смерть перемиського еп. Маке. Рилла з тим додатком, що по тїй причинї, на основї доволу правительства з дня 26 падолиста, обїймає він адмїнїстрацію вгаданої епархїї, а для веденя адмїнїстраційної юрисдикцїї висїлає до Перемишля Николая Скородиньского, яко свого генерального намїстника.

72. КЯТЯКЯСІА безъ нотъ. Бъ Лвокѣ, 1793, 12^о.

73. МЯРТУРОЛОГІЄН илї Мѣченикословъ. Соборникъ дванадесѣти Мцїей къ севѣ содержащїй житїа стїхъ мчнкъ, и исповѣдниквкъ къ кратцѣк ѣзавлїяющїй, ѿ Латїнскагв Ма[р]тврологїїна Стїкїшнмъ Бенедїктомъ тогв ѣмене дї. Папою Римскимъ изданагв чрезъ ѣдїнагв ѿ Стїтїтескагв сана на славенскїй ѣзкѣк преведенъ къ Тупографїи Старополїтальной Лкта Гдна шайчѣ, напечатанъ къ Лвокѣ, 4^о, стор. 2 непаг. + 164 пагїнованих по однїй сторони.

Переклад еп. Маке. Рилла. — На оборотї заголовка: Книга Мартврологїи илї Мѣченикословъ речїна Стїкїшнмъ Бенедїктомъ дї Папою Римскимъ латїнски издана, иїкъ на славенскїй ѣзкѣк преведена, ѣко ничтѣже вѣрк стїкї кадолїчесткїй, илї багонраїноу хрїстїанскомѣ, и всевысочайшнмъ царствннмъ располѣжїямъ протївнѣе содержаща еждѣ дї паки тупомъ и на томже ѣзкѣк славенскомъ издается. къ Лвокѣ дна ѣ. мїа марта шайчї. Николаїй Скородинскїй Дїцїсїн Лвокскїа Вѣкарїї Генеральный, Книгъ Рѣскихъ къ Галицїи и Лодомирїи Всевысочайшнѣу Царствннѣу властїю ценсоръ“. — Примїрїнїи в бїблїотекї „Народного Дому“ у Львовї.

74. СОБОРНИКЪ . . . . Бъ Лвокѣ, 1793, fol., карток 6+871.

„Соборникъ“ сей виданїи старообрядцїами. — Диви: В. М. Ундольскїй, Очеркъ славино-русской бїблїографїи. Москва, 1871, стор. 276, № 2994.

1794.

75. **ЗБОРНИКЪ** или паче нѣкоторыхъ на всѣкъ день потрібныхъ моленій собраніе, мірскимъ и дѣховнымъ къ оубоднѣшему оупотребленію приличныи. Напечатана въ Типографіи Лвовской при церкве Оубспен. Преск. Бѣгы рокѣ Божіа «адчѣ, 16⁰, карток 240 [з місяцословом].

76. **ЗБОРНИКЪ** или паче нѣкоторыхъ . . . . . моленій собраніе . . . . . Напечатана въ Типографіи Лвовской при церкве Оубспен. Преск. Бѣгы рокѣ Божіа «адчѣ, 16⁰, карток 102 [без місяцослова].

77. **ФИЛИПОВИЧ** Ігнатій д-р. Przetłumaczenie i ułożenie w wierszach łacińskich i polskich hymnu Akafistowego N. Maryi P. przez Ignacego Filipowicza. Без місяця і року друку [в Почаєві, 1794] 4⁰.

Після А. С. Петрушевича [Сводная галичско-русская летопись съ 1772 до конца 1800 г. Часть II, Львів, 1889, стор. 351] появилася згадана брошура в 1794 р., а після К. Естрайхера [Bibliografia Polska. Ogólnego zbioru tom XVI, Краків, 1898, стор. 221] в 1793 р.

1795.

78. **ПОСЛАНИЕ** пастырское до дѣховенства и люда дѣцезіи Лвовской и Перемыской. List pastoralny do duchowieństwa i ludu Diecezji Lwowskiej i Przemyskiej. [Данъ въ Лвовѣ при Катедрѣ нашей С. Великомученика Георгіа дна Д. Априла «адчѣ. Петръ Єпископъ]. W Lwowie, roku 1795. Drukiem Pillerowskim, 4⁰, стор. 33 непаг.

Текст посланія друкований по одній стороні в рускѣм язиці, а по другій в польскѣм перекладі. Дата на польскѣм перекладі поставлена після григоріянського календаря: „Dan w Lwowie . . . dnia 15 kwietnia 1795. Piotr Biskup“. — Передруковано в Збірнику істор.-філ. секції Наук. Тов ім Шевченка, т. V, Львів, 1893, стор. 70—81, лише руський текст.

79. **ЧИНЪ** моленій во время Юбилея на мѣстѣхъ на сіе впрѣдѣлѣнныхъ. Без місяця і року друку [імовірно в 1795 р. у Львові], ол. стор. 4 непаг.

1796.

80. **АНГЕЛОВИЧ** Андрій д-р. Positiones ex univer. iuris prudentia . . . . Leopoli, 1796, 8⁰.

81. ANGEŁŁOWICZ Antoni z Bożey y Stolicy Apostolskiey Łaski Biskup Przemyski, Sanocki i Samborski, Iego C. K. Mości aktualny Konsyliarz . . . . Dan w Przemyslu dnia 22 Lutego 1796. *Без місця і року друку [1796], fol.*

Повідомляє духовенство, що цісар Франц II іменував його 11 липня 1795 перемиським єпископом і за згодою та з порученя Теодовия Ростоцького, митрополита всеї Руси, відбулось 14 лютого 1796 в львівській катедрі його посвящене й інституване на перемиського єпископа, а прибувши 21 лютого 1796 до Перемишля, обняв він управу своєї єпархії та поручає духовенству своє імя Антонія при всіх богослуженях згадувати.

82. KAZANIA два мiane w kościele WW. oo. Bernardynów a teraz razem y parochyjalnym Lwowskim w dzień uroczystego obchodzenia pamiątki Bl. Iana z Dukli to iest: 10 Lipca 1796 roku. Pierwsze W czasie Summy, którą iako corocznie zwykł z wszelkimi uroczystościami w przytomności licznego ludu, pontyfikalnie celebrował IW. IMC. X. Piotr Bielanski Biskup Lwowski, Halicki i Kamieniecki, Iego C. K. Mei Aktualny Stanow Tayny Konsyliarz przez X. Michała Mogelnickiego Parocha ruskiego Zniesienskiego. Drugie W czasie Nieszporów od Tegoż IW. i Nayprzewielebniejszego Pasterza z Processyą i Supplikacyami odprawianych, przez X. Michała Kierzewskiego Parocha ruskiego Grodeckiego. W Lwowie, drukiem Pillerowskim [1796], 8°, стор. 48.

Примірник в бібліотечі „Народного Дому“ у Львові.

83. ПРОСКОМИДІА литсргіамъ. *Без місця і року друку [у Львові, в рр. 1790 – 1796] на двох відкритих аркушах.*

84. РАДКЕВИЧ Арсеній. Positiones ex disciplinis theologicis. Leopoli, 1796, 8°.

85. ЧИНЪ поставленія Єпископа Превѣщеннымъ Єгв мѣтїю Гдѣномъ Петромъ Біеланскімъ Єпѣ. Лвокскимъ, Галіцкімъ ѿ Каменецкімъ Єгв Імп. кралевскаго и Яп. Бел. дѣйств. тавн. Становъ Советникомъ, вдовствуюція єпархїи Перемыскія, Самб. ѿ Санецкіа Генералнымъ Адмѣнкстр. властію митрополиталною делегованымъ сватителемъ ѿ Преосв. Ихъ мѣткъ Господинами Іаковомъ Тшмановичомъ лейпомъ Арменскимъ Лвокскімъ ѿ Порфуріемъ Скаркекомъ Важинскімъ Єпѣомъ Хелмскімъ ѿ Белзскімъ срѣкополагателями оупотребленъ въ посвященїи Превсв. Єгв мѣти Антонїа Ангеловича Єпѣа Перемыскаго. Самб. ѿ Сан. въ церкви столечной сѣагв великомсч. Гевргїа Лвокской мѣа Ферр. два ѣ рока Божїа зашчѣс вѣгоносѣтншн совершеномъ. *Без місця і року друку [1796], fol. стор. 8 непаг.*

1797.

86. СКОРОДИНСЬКИЙ Николай д-р. Rede, welche an die löbliche Munizipalität der kais. kön. Hauptstadt Lemberg, von der feyerlich durch Seine Excellenz den Herrn Peter Bielański, Lemberger, Haliczzer und Kamienicer Bischof Rit. Graec. u. Sr. kais. königl. Maiestät wirklichen geheimen Rath in Lemberg am 17 Jänner 1797 vorgenommenen Einweihung ihrer Fahnen von dem Hoch Wohlgebornen Herrn Nicolaus Skorodynski Vicarius in Spiritualibus General-Official der Lemberger gr. kath. Dioeces. und sacrae Theologiae Doctor gehalten worden. Lemberg [1797], 4°, стор. 4 непаг.

Згадана бесіда появилася друком по польськи під заг.: „Głos do przezacnych muniępalności miasta Lwowa . . .“ [Львів, 1797, 4°], а німецька має бути перекладом з польської, зладженим тодішнім кустосом університетської бібліотеки, Мартином Куральтом.

1798.

87. ANGELLOWICZ Antoni z Bożey y Stolicy Apostolskiej Łaski Biskup Przemyski, Samborski i Sanocki, Jego Ces. król. Mości aktualny Konsyliarz . . . Dan w Lwowie 5 Czerwca 1798. *Без місяця і року друку [1798], fol.*

Повідомляє духовенство львівської єпархії про смерть львівського єп. Петра Білянського і поручає душу покійного владики молитвам духовенства і вірних. Заразом подає до відомости, що на основі візваня краєвого правительства з дня 1 червня 1798 обіймає адміністрацію опороженої львівської єпархії і устанавляє своїм намісником і офіціалом у львівській консисторії Николая Скородинського.

88. IAŚNIE Wielmożny y Nayprzewielebniejszy Imię Xiądz Piotr Bielanski Biskup Lwowski, Halicki, Kamieniecki, Obrządku Rusko-Katolickiego, Jego Cesarsko Krolewskiej Apostolskiej Mości Aktualny Tainy Nadworny Stanów Konsyliarz, lat 62 mający, opatrzony SS. Sakramentami, dnia 29 Maja r. b. [1798] o godzinie piątej zrana doczesne zakaczył życie. Exportacya Jego ciała dnia 1-go Czerwca o godzinie 6-tej po południu do tuteyszej Katedry Ruskiej Świętego Jerzego Męczennika, a Pogrzeb dnia 2-go tegoż Miesiąca Czerwca odprawiony będzie, na który całe tuteysze Publikum zaprasza się. *Без фірми і року друку [1798], 4°.*

Посмертна картка з трома побіч себе уміщеними хрестами в горі.

89. ЛОТОЦЬКИЙ Михайло. Wiersz z powinszowaniem imienin IW. Nauprzewieleb. IX. Mikołaiowi Skorodyńskiemu mianowanemu Biskupowi Lwowskiemu Halickiemu i Kamienieckiemu . . . przez X. Michała Łotockiego imieniem Alumnow domu Prezbyteralnego dnia 17 Grudnia 1798. W Lwowie. Drukiem Pillerowskim [1798], 4°, стор. 4 непаг.

90. МАРЕВИЧ Вінкентій. Co iest wielkość czyli wiersz z powodu nominacyi na biskupstwo ruskie Lwowskie; z powodu oktawy imienin IWIMci Хієдза Миколаіа Skorodyńskiego dotąd officyała dyecezyi ruskiej Lwowskiej przez Wincentego Marewicza we Lwowie R. 1798 miesiąca Grudnia 24. *Без місяця і року друку* [1798], 4°, стор. 4 непаг.

1799.

91. БАЗИЛОВИЧ Іоаникій. Brevis notitia foundationis Theodori Koriathovits, olim ducis de Munkacs, pro religiosis Ruthenis Ordinis Sancti Basilii Magni, in Monte Csernek ad Munkacs, Anno MCCCCLX factae. Exhibens seriem episcoporum graeco-catholicorum Munkacsiensium, cum praecipuis eorundem aliorumque Illustrium Virorum Gestis, è variis Diplomatum, Decretisque Regiis ac aliis Documentis authenticis potissimum concinnatam. Pars prima. Authore R. P. Ioannicio Basilovits, Ordinis Sancti Basilii Magni in vener. Monasterio de Monte Csernek ad Munkacs Proto-hegumeno. Cassoviae. Ex Typographia Elbingeriana, 1799, 4°, стор. 14 непаг. + 104.

92. БАЗИЛОВИЧ Іоаникій. Brevis notitia foundationis Theodori Koriathovits . . . Pars secunda . . . Cassoviae . . . 1799, 4°, стор. 207+1.

93. БАЗИЛОВИЧ Іоаникій. Brevis notitia foundationis Theodori Koriathovits . . . Pars III . . . Cassoviae . . . 1799, 4°, стор. 139+19 непаг.

Примірники в бібліотеці „Народного Дому“ і в Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові.

94. БУКВАРЬ ъзыка Руского съ прочимъ русководїемъ, начинающимса сѹчити. БѢдинъ, 1799, 8°.

95. IDYLION ad Illustrissimum ac Reverendissimum Dominum Nicolaum Skorodynski episcopum rit. graeco-cath. Leopopolitanum Anno MDCCLXXXIX die XXXI mensis Martii solemniter inauguratum. Cum versione Germania. Leopoli. Typis Pillerianis [1799], 4°, карток 12.

Сей „Idyllion“ появил ся також без німецького перекладу [4°, карток 6]. Німецький переклад зладив кустос унів. бібліотеки Март- Куральт. — Примірки в бібліотеці „Народного Дому“ у Львові і у дра Ів. Франка.

96. ПЕТРУШЕВИЧ Стефан. Głos ludu Ruskiego w dzień poświęcenia na biskupstwo grecko-katolickie Lwowskie JW. JMci X. Mikołaja Skorodyńskiego, przez Stefana Pietruszewicza, Alumna grecko-katolickiego generalnego Seminarium. We Lwowie. Drukiem G. W. Wichmana, 1799, 4°.

Юр. Сам. Бандтке [Historia drukarń w Królestwie Polskiem i Wielkiem Xięstwie Litewskiem, том I, Краків, 1826, стор. 422] мильно подає автора, називаючи його Stefan Pietraszkiewicz.

1800.

97. КУКОЛЬНИК Василь. Zbiór prawideł ekonomicznych podług starożytney i teraznieyszey Ekonomiki autorów dla uczącey się młodzieży ułożony. Część I. Rolnictwo. Zamość, 1800, 8°, стор. 12+138.

98. КУКОЛЬНИК Василь. Zbiór prawideł . . . . Część II. Ogrodnictwo. Zamość, 1800, 8°.

99. ФИЛИПОВИЧ Ігнатій д-р. Kazanie o godności, obowiązках i potrzebie Kapłanow z okoliczności powtornych Prymicyi pewnego kapłana miane w Brodach przez IX. Ignacego Filipowicza Z. S. B. W. Filozofii i S. Teologii Doktora Roku P. 1798 dnia 30 Listopada. W Lwowie. Drukiem Pillerowskim, 1800, 8°, стор. 51.

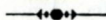
Примірки в бібліотеці „Народного Дому“ у Львові.

ПОКАЗЧИК

імен авторів і публікацій.

[Перші числа [в клямрах] вказують рік видання, а другі біжуче число хронологічного реєстру].

АКАФИСТ див. **Филипович Ігнатій д-р.**

Ангелович Андрій д-р. Positiones ex univ. iuris prudentia [1796], 80.

— див. Tentamen.

Ангелович Антоній д-р. [*1756 — † 1814]. Пастирські послання [1796, 1798], 81, 87.

— див. 1) **Лодий П.** [Ономастикон]; 2) Чин поставлення єпископа.

Ангелович Симеон. Ex matheos univ. arithmeticae tentamen [1784], 32.

АПОСТОЛЪ [1772], 1.

Базилевич Іоаникій [*1742 — † 1821]. Brevis notitia foundationis Th. Koriathovits [1799], 91, 92, 93.

Балинський Антоній див. Tentamen.

Баумайстер Христіян [в перекладі] див. **Лодий П.**

Березовський Павло див. Tentamen.

Білецький Андрій. Positiones ex univ. discipl. theologicis [1789], 47.

Білянський Петро [* 1726 — † 1798]. Пастирські посла-

нія [1780 — 1783, 1785, 1788 — 1790, 1793, 1795], 12, 13, 14, 18, 19, 20, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 36, 37, 44, 46, 51, 71, 78.

Білянський Петро див. 1) **Ангелович Ант. д-р.** [Пастирське послання з 1798 р.]; 2) Іаśnie Wielmożny; 3) Opisanie publicznego święcenia wody; 4) **Филипович Ігнат. д-р.** [Bytność X. P. Bielańskiego]; 5) Чин поставлення єпископа.

БОГОСЛОВІЄ див. **Скородинський Ник. д-р.**

БУКВАРЬ руского языка [1799], 94.

— языка славенскаго чтенія [1790], 52.

ВОЛОДКЕВИЧ Фел. Фил. митр. див. **Шентицький Лев** [Пастирське послання з 1778 р.].

Гіфтшиц Франц [в перекладі] див. **Скородинський Ник. д-р.**

GRATULATIO ad Ill. Max. Ryūlo episc. [1792], 67.

Гринецький Модест д-р. [* 1758 — † 1823]. Assertiones philosophicae physicae [1781], 21.

- Данненмайер Матвій** д-р. [в перекладі] див. **Захаріясевич Теодор**.
- EVXOLOGIONЪ** или требникъ [1780], 15.
- ЖИТІЄ** св. о. Николая [1791], 61.
- Захаріясевич Теодор**. Матѳіа Данненмаура . . . . Наставленія Історіи Церковныя [1790], 53, 54.
- ЗБОРНИКЪ** или . . . . потребныхъ моленій собраніе [1794], 75, 76.
— див. **Сборникъ**.
- JASŃNIE** Wielmożny . . . Piotr Bielański [1798], 88.
- IDYLION** ad Illustr. Nic. Skorodyński [1799], 92.
- ІСТОРИЯ** див. 1) **Базилевич Іоан.**; 2) **Захаріясевич Теод.**
- KAZANIA** два w kościele oo. Bernardynów [1796], 82.
- КАТАВАСІЯ** безъ нотъ [1793], 72.
- КАТЕХИЗМЪ** великій [1788], 43.
- Кержевський Михайло**. Kazanie w kościele oo. Bernardynów [1796], 82.
- Кукольник Василь** [* 1767 — † 1821]. Zbiór prawideł ekonomicznych. Rolnictwo [1800], 97.
— Ogrodnictwo [1800], 98.
— Treść nauki rolniczej [1791], 62.
- Куральт Март**. Idylyon [1799], 95.
— Rede [1797], 86.
- Левицкий Михайло** див. **Тептамен**.
- ЛЕИТУРГИКОНЪ** сіесть служебникъ [1780], 16.
- Лодій Петро** [* 17? — † 1829]. Ономастиконъ . . . . Ант. Ангеловичу [1791], 63.
— Ономастиконъ . . . . Ник. Скородинскому [1790], 50.
— Христіана Баумейстера . . . .любомудріе [1790], 56.
- Лотоцкий Михайло**. Wiersz . . . . Mik. Skorodyńskiemu [1798], 89.
- Маревич Вінкентій**. Wiersz z powodu nominacyi . . . . Mik. Skorodyńskiego [1798], 90.
- МАРТУРОЛОГИОНЪ** див. **Рилло Макс**.
- МИЛОСТИВОЕ** лѣто или моленій собраніе [1776], 5.
- Могильницький Михайло**. Kazanie w kościele oo. Bernardynów [1796], 82.
- МЫ** ІОСИФЪ II [1784], 33.
- NOS** Leopoldus II [1790], 57.
- ОБОВІАЗКИ** parochów [1781], 21.
- ОБЩИХЪ** и естественныхъ поученій христіанскаго богочестія [1786], 39.
- ОДИ** див. 1) **Gratulatio**; 2) **Idylyon**; 3) **Лодій П.**; 4) **Лотоцький М.**; 5) **Маревич В.**; 6) **Петрушевич Ст.**; 7) **Praefatio**; 8) **Шайдович Ів**
- OPISANIE** publicznego święcenia wody . . . . przez P. Bielańskiego [1789], 48.
- Петрушевич Стефан** [* 1772 — † 1860]. Głos ludu ruskiego w dzień poświęcenia na biskupstwo Mik. Skorodyńskiego [1799], 96.
- POSITIONES** див. 1) **Ангелович Андрій**; 2) **Білецький Андрій**; 3) **Радкевич Арсеній**.

ПОСЛАНІЯ пастврські див. 1) **Ангелович Ант.**; 2) **Білянський П.**; 3) **Шептицький Л.**
PRAEFATIO ad Ill. Max Ryłło
 episc. [1792], 68.

ПРИМОВИЧ Михайло див. **Білянський П.** [пастврське посланіє з 1783].

ПРОПОВІДИ див. 1) **Кержевський М.**; 2) **Могильницький М.**; 3) **Скородинський Ник. д-р.**; 4) **Филипович Ігн. д-р.**

ПРОСКОМИДІЯ литургіямъ [1796], 83.

ПСАЛТИРЬ [1791], 66.

Радкевич Арсеній [* 1759 — † 1821]. Positiones ex disc. theologis [1796], 84.

REGII Seminarii gr. cath. Viennae ad S. Barbaram [1774], 3.

RITUS et ceremoniae [1781], 23.

Рилло Максиміліян [* 17? — † 1793]. **Мартурологія** [1793], 73.

— **Наданє устава братского** [1779], 9.

— див. 1) **Білянський П.** [Пастврське посланіє з 1793 р.]; 2) **Gratulatio**; 3) **Praefatio**; 4) **Спонрінг Юл.**

СЕМІНАРІЯ духовна див. 1) **Regii Seminarii**; 2) **Скородинський Ник. д-р.**

Склепкевич Симеон див. **Tentamen.**

Скородинський Николай д-р. [* 1757 — † 1805]. **Głos do municipalności miasta Lwowa** [1797], 86.

— **Kazanie w nowoprzekształconey cerkwi ruskiego seminarium** [1787], 42.

— **Kazanie na uroczystość zaśnięcia N. Maryi P.** [1785], 38.

Скородинський Николай д-р.
Osnowa uczenia teologii pastoralney Fr. Gifschütza [1787], 40, 41.

— **Rede an die Munizipalität der Hauptstadt Lemberg** [1797], 86.

— див. 1) **Idylion**; 2) **Лодий П.** [**Ономастиконъ**]; 3) **Лотоцький М.**; 4) **Маревич В.**; 5) **Петрушевич Ст.**

СЛУЖБА за царя и люди [1775], 4.

СЛУЖЕБНИКЪ [1780], 16.

СОБОРНИКЪ [1784, 1790, 1793], 34, 58, 59, 74.

— див. **Зборникъ.**

Спонрінг Юліян. **Oratio Panegyrica** Ill. Max. Ryłło episc. [1792], 69.

TENTAMEN ex physica quod die . . . . subiverunt **Andreas Angellowicz . . . . Antonius Baliński . . . . Paulus Berezowski** [1784], 35

— **ex praelectionibus linguae sanctae . . . . Mich. Lewicki . . . . Sim. Sklepkiwicz** [1783], 31.

ТРЕБНИКЪ [1780], 15.

УСТАВЪ братскій [1779, 1780], 10, 17.

— див. 1) **Рилло Макс.**; 2) **Шептицький Атан.**

USTAWY dycesjalne [1789], 49.

УЧЕБНИКИ див. 1) **Буквар**; 2) **Захаріясевич Т.**; 3) **Катехизм**; 4) **Лодий П.**; 5) **Общихъ и естественныхъ поученій**; 6) **Скородинський Ник. д-р.**

ФІЛЬСОФІЯ див. **Лодий П. Филипович Ігнатий д-р.** **Bytność Piotra Bielańskiego w dzień S. Onufrego** głoszona [1791], 64.

- Филипович Ігнатій д-р.**
 W dzień Bł. Iana z Dukli
 w kościele Bernardynów ka-
 zanie [1788], 45.
 — In laudem div. Gregorii
 Nazianzeni ecclesiae doctoris
 oratio dicta in basilica
 [1789], 50.
 — Kazanie na uroczystość Wnie-
 bowzięcia N. Maryi [1781],
 24.
 — Kazanie o godności, obo-
 wiązkach i potrzebie kapła-
 nów [1800], 99.
 — Przetłumaczenie i ułożenie
 w wierszach łacińskich i pol-
 skich hymnu akafistowego
 N. Maryi P. [1794], 77.
ЧАСОСЛОВЪ [1791], 65.
 — малый [1790], 60.

ЧИНЪ моленій во время юви-
 лея [1795], 79.

— поставленія епископа . . . .
 Ант. Ангеловича [1896] 85.

— поставленія епископа . . . .
 Петра Білянського [1781],
 23.

Шайдович Іван. День рожде-
 нія Вас. Матковскаго [1792],
 70.

Шептицький Атаназій [*17? —
 †1779]. Созваніе на соборъ
 въ Валяву [1779], 11.

— Уставы братскіи [1779], 10.

Шептицький Лев [* 1714 —
 †1779]. Пастирські посланія
 [1773, 1776—1778], 2, 6,
 7, 8.

290

III
И 144.487